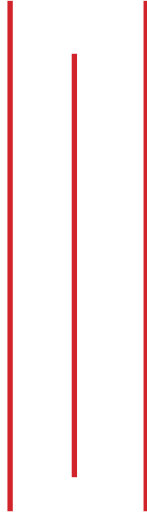

बाली रोग कीरा पहिचान पुस्तिका

नेपाल सरकार

कृषि विकास मन्त्रालय
कृषि विभाग

बाली संरक्षण निर्देशनालय

हरिहरभवन, ललितपुर

२०७४

दुई शब्द

कृषिको उत्पादन र उत्पादकत्व बढाउन विभिन्न प्रविधिहरूको उचित उपयोग हुनु जरुरी छ । त्यसमा पनि वाली नालीमा लाने रोग कीराहरूको व्यवस्थापनको लागि रोगकीराहरूको पहिचान गरी त्यस्को सही व्यवस्थापन पद्धति अपनाउनु पर्ने हुन्छ । रोग कीराको सही पहिचान हुन नसकेमा त्यस्को व्यवस्थापनमा गरिने विभिन्न कार्य तथा प्रयोग हुने विभिन्न विषादी अनावश्यक, अनियन्त्रित रूपमा प्रयोग हुन गई एकातर्फ कृषकहरूले बढि खेती खर्च व्यहोर्नु पर्ने हुन्छ भने अर्को तर्फ विषादीको जथाभावी प्रयोगबाट रोग कीराको अवरोध क्षमतामा वृद्धि हुने, महामारीको रूपमा पुर्नस्थापना हुने तथा मानव स्वास्थ्य र वातावरणमा विभिन्न नकारात्मक असर पुऱ्याउने हुन्छ ।

कृषकहरू, कृषक सहजकर्ताहरू तथा फिल्डस्तरमा कार्यरत कृषि प्राविधिकहरूलाई रोग कीराको पहिचान गर्न र उचित व्यवस्थापनका विधिहरू अपनाउन सहजहोस भन्ने उद्देश्यले नेपालमा प्रमुख समस्यामा रहेको केही रोग कीराहरूको सचित्र “वाली रोग तथा कीरा पहिचान पुस्तिका” प्रकाशन गरिएकोमा कृषकहरू तथा प्राविधिकहरूबाट यस पुस्तिकाको माग धेरै मात्रामा भइ आएकाले पुनः प्रकाशन गरिएको छ । यसले उत्पादनमा संलग्न कृषकहरू तथा प्राविधिकहरूलाई सहयोगी हुनेछ, भन्ने हामीले सोचेका छौं ।

यस्तो खालको पुस्तिका प्रकाशन पहिलो प्रयास भएकोले कमी कमजोरीहरू रहेका हुन सक्छन । सबै पाठक वर्गबाट यसमा भएका कमी कमजोरीहरू तथा सुधार गर्नु पर्ने पक्षमा औल्याईदिनु भएमा आभारी हुने थियौं । आगामी दिनमा सुधार गर्दै लग्ने हाम्रो प्रयास रहने छ । अन्त्यमा, यो पुस्तिका प्रकाशनको सन्दर्भमा संलग्न हुनु भएका यस निर्देशनालयका व.वा.सं.अ. श्री रामकृष्ण सुवेदीजी लगायत सम्पूर्ण कर्मचारी साथीहरूलाई धन्यवाद दिन चाहान्छु ।

डिल्ली राम शर्मा
कार्यक्रम निर्देशक

विषय सुची

महत्वपूर्ण कीराहरू

१

(१)	फेद कटुवा	१
(२)	रातो कमिला	२
(३)	खुम्रे	३
(४)	धमिरा	४
(५)	रिट्टे कीरा	५
(६)	फौजी कीरा	६
(७)	भटमास भुसिल्कीरा	७
(८)	काँडेदार खपटे	८
(९)	थोप्ले खपटे	९
(१०)	बन्दा पुतली	१०
(११)	इँट बुट्टे पुतली	११
(१२)	धान-पात बेरुवा	१२
(१३)	कागती पुतली	१३
(१४)	कागे कीरा	१४
(१५)	सुर्तिको पात खाने लाभ्रे	१५
(१६)	उफ्रने खपटे	१६
(१७)	पाल बनाउने कीरा	१७
(१८)	तोरीको करौते भिँगा	१८
(१९)	अमिलो फलको पात खन्ने कीरा	१९
(२०)	केराउ डाँठको भिँगा	२०
(२१)	केराउ पात खन्ने कीरा	२१
(२२)	आलुको पुतली	२२
(२३)	फल कुहाउने भिँगा	२३
(२४)	तरकारी फल कुहाउने भिँगा	२४

(२५)	अनारको पुतली	२५
(२६)	भाण्टाको मुना र फलको गवारो	२६
(२७)	धानको ढुङ्गे कीरा	२७
(२८)	केराको धुन	२८
(२९)	बोक्रा खाने लाभ्रे	२९
(३०)	आपको कोया गवारो धुन	३०
(३१)	मकैको धके गवारो	३१
(३२)	धानको पहेंलो गवारो	३२
(३३)	धानको गुलावी गवारो	३३
(३४)	मकैको भिङ्गा	३४
(३५)	चना कोसा गवारो	३५
(३६)	केराउको कोसा गवारो	३७
(३७)	उँखुको गवारो	३८
(३८)	स्याउको भुवादार लाही	४०
(३९)	आरुको पात खुम्च्याउने लाही	३१
(४०)	आरु/आलुको लाही	३२
(४१)	मकैको लाही	४३
(४२)	गहुँको लाही	४४
(४३)	बन्दाको लाही	४५
(४४)	धानको हरिया फडकेहरु	४६
(४५)	धानको खैरो फडके	४७
(४६)	धानको सेतो पिठ्यूँ फडके	४८
(४७)	उँखुको फडके	४९
(४८)	सेतो भिङ्गा	५०
(४९)	अमिलो फलको रातो कत्ले	४९
(५०)	सान होजे कत्ले	५२
(५१)	अलिलो	५३

(५२) धानको मिलिवग कीरा	५४
(५३) उँखुको मिलिवग	५५
(५४) धानको पतेरो	५६
(५५) कपासको रातो पतेरो	५७
(५६) थ्रिप्सहरु	५८
(५७) सुल्सुलेहरु	५९
(५८) आंपको फड्के कीरा	६०
(५९) लिचिको रातो पतेरा	६१
(६०) लिचिको पात	६२
(६१) काँक्रा/फर्सिीको रातो खपटे	६३
(६२) गोलभेंडाको पात खन्ने कीरा	६५

केही महत्वपूर्ण रोगहरु ६७

(१) जरामा गाँठो पर्ने रोग	६७
(२) गहुँको एयर ककल	६८
(४) धानको डढुवा रोग	७०
(५) धानको खैरो थोप्ले रोग	७१
(६) सिथ व्लाइट	७२
(७) मकैको डाँठ कुहिने रोग	७३
(८) मकैको सेते रोग	७४
(९) मकैको घोगा कुहिने रोग	७५
(१०) मकैको ध्वासे थेंग्ले रोग	७६
(११) कालो पोके रोग	७७
(१२) गहुको सिदुरे रोगहरु	७८
(१३) गहुको धुलो दुसे रोग	८०
(१४) गहुँको डढुवा	८१
(१५) काँक्रा फर्सिीको सिते दुसी रोग	८२
(१६) काँक्रा फर्सिीको खराने रोग	८३

(१७) गन्हाउने पोके वा वन्ट रोग	८४
(१८) पछ्रौटे डढुवा रोग	८५
(१९) ऐंजेरु	८६
(२०) आलुको खोष्टे रोग	८७
(२१) खैरो चक्की	८८
(२२) क्यान्कर	८९
(२३) गुँद निस्कने रोग	९०
(२४) धूलो दुंसो रोग	९१
(२५) फल हरियो नै रहने रोग	९२
(२६) सेते रोग	९३
(२७) कालो सडन	९४
(२८) अल्टनरनारिया पात थोप्ले रोग	९५
(२९) वेर्ना कुहिने रोग	९६
(३०) काउली प्रजाती गाँठेरोग	९७
(३१) काउली प्रजातीको सिते दुसी रोग	९८
(३२) बदामको टिक्का रोग	९९
(३३) डाँठ कुहिने रोग	१००
(३४) आलुको धुले दाद	१०१
(३५) आलुमा लाग्ने भाइरस रोगहरु	१०२
(३६) टाटेपाटे विषाणु	१०४
(३७) प्याजी डढुवा	१०५

महत्वपूर्ण कीराहरु

(१) फेद कटुवा (Cut Worm - *Agrotis segetum*, *A. ipsilon*)

पहिचान: वयस्क पुतली फिक्का- गाढा खैरा अधिल्ला पखेटा हरु र प्रत्येकमा मृगौलाकार को दाग, मैला सेता पछिल्ला पखेटाहरु । फिजिएका पखेटाहरुको नाप : ३०-४० मि.मि. । लाभ्रे : ३०-४० मि.मि. लामो । मोटो कालो शरीरको दुवै छेउ लम्बेतानका फिक्का अँध्यारो खालका धर्साहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: विभिन्न तरकारी वाली, मकै, आलु, आदि ।

क्षतिका लक्षण: जमिन सतहमा फेद काटिएको । आलुमा गहिरो गरी खाएका प्वालहरु ।

रोकथामका उपाय : जैविक विषादी वि. टी. २ ग्राम प्रति केजी गहुको चोकरमा बनाई आधा केजी प्रति रोपनीका दरले रोप्नु भन्दा १ हप्ता अघि माटोमा चाराको रुपमा राख्ने । क्लोरोपाइरीफस १० % गेडा वा मालाथियन ५ %को धुलो प्रति रोपनी १ केजीका दरले राख्ने । पातहरुलाई फेनिट्रोथायन वा मालाथियन वा ०.१ % कार्बराइल, ०.०१ %फेन्भेलेरेट बाट उपचार । उकेरा लगाउनु अघि माथि लेखिएका भोल विषादिहरु मध्ये कुनै एकवाट ड्याडको उपचार । कीराको आक्रमण भएको थाहा पाउना साथ माटोमा कीरा पहिल्याइ निकाली मार्ने । खेतको व्यापक सिंचाई गर्ने ।

वयस्क फेद कटुवा

फेद कटुवा लाभ्रे

(२) रातो कमिला (Red Ant - *Dorylus orientalis* Westwood)

पहिचान: वयस्क: भाले अरिगाल वनावटको शरीर, फिक्का खैरो शरीरको रंग, अर्ध पारदर्शक पखेटाहरु, शरीरको लम्बाइ: २०-२५ मि.मि. फिजिएको पखेटाहरुको नाप: करिब ४० मिमि। पोथी: पखेटा विहिन, भाले भन्दा लामो, कर्मी: चम्किलो गाढा खैरो, शरीरको रंग, पखेटा विहिन शरीरको लम्बाइ ५-८ मिमि।

नोक्सानी गर्ने वाली: आलु, विभिन्न तरकारीहरु।

क्षतिका लक्षणहरु- ओहिलिएका बोटहरु। माटो भित्र फलेका फलहरु जस्तै आलु, गाजर र कलिला डँठमा मसिना प्वालहरु।

रोकथामका उपाय: च्युरिको पिना, केतुकीका टुक्रा बनाई माटोमा प्रयोग गर्ने। पाउरोटी वा गहुँको रोटीको टुक्रामा क्लोरोपाइरीफस २० % इसीको १.५ मिलि प्रति लिटरको भोल मिलाई चारा राख्ने। राम्ररी नपाकेको मल प्रयोग विल्कुल नगर्ने। खेतको व्यापक सिंचाई गर्ने। गहुँतमा सूतीको पात मिसाई प्रयोग गर्ने। क्लोरोपाइरीफस १० % गोडा १ केजी प्रति रोपनीका दरले माटोमा मिलाउने।

(३) खुम्मे (White Grub - *Phylophaga* spp)

पहिचान: वयस्क खपटे गाढा खैरो वा कालो शरीर चाम्रो बनावटको शरीर आवरण, माटो खन्ने प्रकृतीका गोडाहरु । शरीरको लम्बाई, चौडाई क्रमशः १५ र ८ मि.मि. हुन्छ । लाभ्रे : खुम्मे टटकारै देखिने फिक्का खैरो सिर । बोसोले भरिएको माफिक सेतो शरीर । पिठयूँ खण्डमा पूर्ण विकसित गोडाहरु भित्र कालो देखिने ,फलेको पेट ।अंग्रेजी वर्णमालाको सी आकारमा खुम्चि राख्ने शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: मकै, विभिन्न तरकारी तथा फलफूल वालीहरु ।

क्षतिका लक्षण: - ओहिलिएका बोटहरु । स्पष्ट क्षति डाठ तथा जराहरु । पातहरु, कोपिलाहरु, फुलहरु आदिमा चपाइ खाएका लक्षणहरु ।

रोकथामका उपाय: -फेद काटने कीरा रोकथाम गरे भै नियन्त्रण- विधि अपनाउने । मेटाराइजीयम जैविक दुसी जन्य विषादि ५ ग्राम प्रति केजी कम्पोष्टमा मिसाई १ टन प्रति रोपनी प्रयोग गर्ने । राम्रो पाकेको मल प्रयोग गर्ने । वाभो खेत जोती केही समय छोडने । खेतको सरसफाई गर्ने । ल्कोरोनाइट्रोप्रोल ०.४ % गोडा (जी आर) २५० ग्राम प्रति रोपनी तयारीमा प्रयोग गर्ने ।

खुम्मेको लाभ्रे

खुम्मेको वयस्क

(8) धमिरा (Termites - *Odontotermes obesus* Rambur)

पहिचान: सेतो नरम शरीर । शरीरको लम्बाई ३-६ मि.मि. (कर्मी र सैनिक) । अण्डाकार वा गोलो बानगीको कर्मीको सिर । सैनिकको सिर कर्मीको तुलनामा अलिक ठूलो, दरो बनावटका चपाउने मुखांगहरु । फिक्का खैरो सिरको रंग ।

नोक्सानी गर्ने वाली: गहु, उँखु, तरकारी तथा फलफूलहरु ।

क्षतिका लक्षण: माटो भित्र रहेको मूल जरा खाएकोले बुच्चो देखिने । खोसिएको बदामको बोक्रा खोक्रिएर माटो र विष्ठा भरिएको मूल जरा । ओइलिएका बोटहरु । डाँठहरुमा माटोले बनाइएको सुरुड ।

रोकथामका उपाय: बोट विरुवामा छिटो छिटो विकास गराउन र यिनीहरुलाई स्वस्थ राख्न हरेक कृषि उपयोगी प्रयास कायम राख्ने । जमिन सतह सँगै रहेका बोट विरुवाहरुका भागहरुमा चोटपटक लाग्न नदिने । खेतका वालीहरुमा रोप्नु अघि मालाथियन ५% धूलो, विषादिले प्रति हेक्टर २० किलो को दरले माटो उपचार गर्ने । ल्कोरोनाइट्रीप्रोल १८.५ % एस.सी.०.५ एम.एल प्रति लिटर पानीमा मिसाई छर्ने । उँखुको सेटलाई २ % फिनाइल पानीमा २४ घण्टा डुवाइ राख्ने वा इमिडा ल्कोरोपिड ७० % डल्लु एस १.५ ग्राम प्रति लिटर उखु सेटमा उपचार गर्ने । ०.०५% फेनिट्रोथायनको पानी भोलमा उपचार गर्ने । फलफुलका रुखहरुमा : मूल डाँठाबाट माटोको सुरुड हटाई त्यस ठाँउमा मट्टीतेल वा ०१ % क्लोरोपाइरीफस २० % इसी २.५ मिलि प्रति लिटरको दरले पानी भोलको उपचार गर्ने । प्रत्येक रुख २००-३०० ग्रामको दरले मालाथियन ५ % धूलोको उपचार प्रत्येक रुखको माटोमा गर्ने ।

धमिरा

(५) रिठ्ठे कीरा (Seed bed beetle - *Heteronychus lioderens* Redt)

पहिचान: बयस्क : खपटे चम्किलो कालो शरीर । १५ मि.मि. लामो र ७ मि.मि. चौडा लाभ्रे खुम्भे बनावटको । लाभ्रेको टाउको हल्का खैरो र शरीर सेतो । छातीमा ३ जोडा खुटा । पेटमा नक्कली खुट्टा नहुने । नोक्सानी वयस्कले गर्ने ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान, उखु, मकै आदि ।

क्षतिको लक्षण: सुकेका धानका बेर्नाहरु, बोट तान्दा सजिलै निस्कन्छ । माटोसँग वा तल रहेको डाँठमा चपाई छिया छिया भएको लक्षण ।

रोकथामका उपाय: रातो कमिला नियन्त्रण गरे जस्तै ।

रिठ्ठे कीरा

(६) फौजीकीरा (Army worm - *Mythimna separata*, *spodoptera mauritia*)

पहिचान: बयस्क पुतली फिक्का खैरो देखि कैलो खैरो रंग । फिजिएका पखेटाहरुको नाप ३०-४० मि.मि । प्रत्येक अधिल्लो पखेटामा राम्ररी देखिने गहिरो खैरो दाग । अधिल्लो पखेटाको अग्र भागमा एउटा बाडगोटिडगो रेखा । असाध्यै फिक्का खैरो पछिल्ला पखेटाहरु ।
लाभ्रे : ३५-४० मि.मि. लामो । फिक्का खैरो सिरमा हलुका पहेंलो हाडगा फाटिएको रेखा । शरीरमा लम्बेतानका ३ रेखाहरु र साथै केही चन्द्राकार दागहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान, मकै, गहु, विभिन्न तरकारीहरु ।

क्षतिका लक्षण: पूर्णतया नाडगीएका बोटहरु, काटीएका धानका वालाहरु ।

रोकथामका उपाय: भारपात रहित खेती । खनजोत र वालीका काम नलाग्ने भागहरु जलाउने । फौजी कीरा लागेको प्लटको चारै सिमानामा खाँडल तयार गर्ने र खाँडलमा ५% को मालाथियन वा क्लोरोपाइरीफस १.५% को धूलो छर्ने । नराम्ररी फौजी कीरा लागेको प्लटमा व्यापक सिंचाईको व्यवस्था गर्ने । मध्यान्हको उतरार्द्धमा वालीमा ०.०५% को फेनिट्रोथायन वा ०.१% को कार्बराइल वा ०.१ % को फेन्भेलेरेट पानी भोलले उपचार गर्ने ।

मिथिमना वयस्क तथा लाभ्रा

स्पोडोप्टेरा वयस्क तथा लाभ्रा

(७) भटमास भूसिलकीरा (Soybean Hairy Caterpillar - *Spilarotia casignata*)

पहिचान: बयस्क पुतली पहेंलामा रातो मिसिएको पखेटामा खास गरी अग्र भागमा छरिएका काला दागहरु रक्त रातो पछिल्लो पखेटामा काला दागहरु । फिजिएका पखेटाको नाप : ३०- ५० मि.मि. । लाभ्रे : रौले ढाकिएको शरीर । पीठ्युँ र पेटका अन्तिम खण्डहरु काला । शरीरको मध्यखण्ड पहेंलो -रातो । ३०-४५ मि.मि. लामो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: भटमास, तरकारीहरु, कोशेवाली आदि

क्षतिका लक्षण: पातका हरिया भाग खाएर नांगा भएका पातहरु ।

रोकथामका उपाय: पातहरुमा एक साथ बसि खाइरहेका लाभ्रेहरु जम्मा गर्ने र मार्ने । वालीमा व्यापक छरिएर रहेको लाभ्रेहरु नियन्त्रणार्थ ०.१ % को कार्बराइल वा ०.०५ % को फेनिट्रोथायन वा ०.००४ % फेनभेलेरेट वा ०.००४ % डेल्टामेथ्रिन, साइपरमेथ्रिन कीरा छिप्पीन नपाउदै छर्कने ।

(८) काँडेदार खपटे (*Rice Hispa-Dicladispa armigera* oliver)

पहिचान: वयस्क खपटे व्यापक कालो शरीर पिठ्यूँ र अधिल्ला पखेटाहरुमा काँडाहरु उम्रेका अण्डकार शरीर ४-५ मि.मि. लामो । लाभ्रे : सेतो च्याप्टो शरीर ५ मि.मि. लामो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान, उखु आदी ।

क्षतिका लक्षण: पातका नासाहरु बीचका हरिया पदार्थहरु नासिएर सेता समानान्तर रेखाहरु । पातहरुमा खनिएका लम्बेतान सेता धब्बाहरु । एकदम सुकेका पातहरु ।

रोकथामका उपाय: अगौटे रोपाई । ०.०५ % को फेनीट्रोथायन पानी भोलमा धानका बेर्नाहरु चोप्लेर मात्र रोप्नु । भारपात रहित खेती । बोटहरुको दूरी नजिक्याउनु । फुलहरु र लाभ्रेहरु मार्न बेर्नाहरुका टुप्पाहरु काटी जलाउने । बिग्निसकेका पातहरु टिपी बटुली जलाउने । १ भाग मट्टितेल र १ भाग पानी मिसिएको भोलमा डुवाएको डोरी बोटहरुमा घसिने गरी तन्काउँदै तान्ने । ल्याम्डा साइहेलोथिन ५ % इसी ०.५ मि.लि./लिटर पानीमा वा मालाथियन ५०% वा क्लोरोपोपाइरीफस २० % इसी १.५ लिलि प्रति लिटर पानीमा मिसाई छर्ने ।

वयस्क खपटे

(९) थोप्ले खपटे (Spotted Beetle - *Epilachna vigintioctopunctata*)

पहिचान: वयस्क खपटे घोप्टे खपटो बनावटको अण्डाकार शरीर । फिक्का खैरा अधिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकमा १४ काला थोप्लाहरु । ८-९ मि.मि. लामो । लाभ्रे : पहेंलो शरीर भरी हाँगा फाटिएका काँडाहरु उपाण्डवत घोप्टे खपटो बनावटको ६-८ मि.मि. लामो शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: करेला, काका, आलु, भण्टा आदि ।

क्षतिको लक्षण: हरिया पातहरुका नसाहरु बीचका तन्तुहरु खाएर एक खास किसिमको आँखेभ्याल बनोटको लक्षण । नसाहरु मात्र देखिने गरी सुकेका खैरा पातहरु ।

रोकथामका उपाय: सिगार बानगीका साना पहेला फुलहरु, लाभ्रेहरु र वयस्कहरु टिपी नास्ने । ०.०५ % को मालाथायन वा डाइक्लोर्भोस वा ०.१ % को कार्वराइलको पानी भोलको बालीमा उपचार गर्ने । निम फलहरुको पानी-भोल (२ किलोग्राम निम-फलहरु + १५ लिटर पानी) को बालीमा उपचार गर्ने । साइपरमेथिन २० % इसी ०.४ मिलि प्रति लिटर दरले छर्ने ।

वयस्क खपटे

लाभ्रा

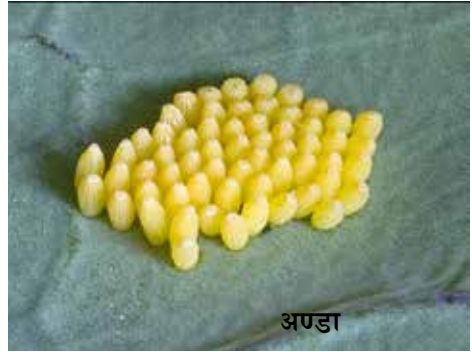
(१०) बन्दा पुतली (Cabbage butterfly - *Pieris brassicae nepalensis*)

पहिचान: वयस्क पुतली केही पहेलिएका सेता पखेटाहरु । अधिल्ला पखेटाहरुमा चुचिएका अग्रभागहरुमा काला धब्बाहरु । प्रत्येक अधिल्लो पखेटामा यस अतिरिक्त २ काला दागहरु फिजाइएका पखेटाहरुको नाप :६० मि.मि. । लाभ्रे : काला दागहरु र स-साना रौ युक्त हरियो-पहेलो ४०-४५ मि.मि. लामो शरीर । शरीरको माथिल्लो भाग तर्फ ३ पहेला लम्बेतानका रेखाहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: काउली वर्ग ।

क्षतिका लक्षण: खाएका पातहरु । नाड्गिएका बेर्नाहरु । बन्दा र काउलीमा प्वालहरु र यदाकदा ती प्वालहरुमा विष्ठाहरु ।

रोकथामका उपाय: पहेला फुलहरु र लाभ्रेहरु टिपी मार्ने । थोप्ले खपटे नियन्त्रणमा उल्लेख भएका कीटानाशक विषादिहरुको प्रयोग गर्ने । प्याज,लहसुन अन्तरबाली लगाउने । नीम जन्य विषादि को प्रयोग गर्ने । ब्यक्टोरीया जन्य जैविक विषादि बी.टी. १-२ ग्राम प्रति लिटर पानीमो दरले स्प्रे गर्ने ।

(११) ईट बुट्टे पुतली (Diamond backmoth - *Plutella xylostella* (L))

पहिचान: वयस्क : पुतली : कैलो रंग । फिजिएका पखेटाहरुको नाप १५ मि.मि. । प्रत्येक अधिल्लो पखेटामा ३ फिक्का पहेँलो त्रिकोणाकार दागहरु जो पखेटाहरु जोडिएको अवस्थामा ईटा बुट्टे आकृति देखिने । पछिल्ला पखेटाहरुमा मसिना रौहरुको झल्लर । लाभ्रे फिक्का हरियो १२ मि.मि. को शरीर । छोइदिदा असाध्यै चल्मलाउने ।

नोक्सानी गर्ने वाली: काउली वर्ग ।

क्षतिको लक्षण: पातहरुमा मसिना सुरुडहरु । पातहरुमा विभिन्न आकारका मसिना - ठूला प्वालहरु । कलिला पातमा आक्रमण ।

रोकथामका उपाय: बन्दाको पुतली नियन्त्रणार्थ प्रयोग गरिने उपायहरु अपनाउने । प्लुटेला/डी वी एम ल्युर प्रयोग गर्ने । व्युभेरिया वोसियाना दुसीजन्य जैविक विषादि २-५ मिलि प्रति लिटर पानीको दरले छर्ने । इमामेक्टीन वेन्जाइट ५ % एस जी ०.५ ग्राम प्रति लिटर दरले छर्ने । ल्कोरोनट्रीप्रोल १८.५ % एस सी १ मि.लि. प्रति १० लिटर पानीमा वा नुमालोरन १० % इसी १ मि.लि. प्रति लिटर पानीमा मिसाई छर्ने ।

(१२) घान-पात बेरुवा (Rice leaf folder - *Cnaphalocrocis medinalis* (Guenee))

पहिचान: वयस्क: पुतली : पहेंलिको खैरो रंग , प्रत्येक अधिल्लो पखेटामा २ खैरा बाडगाटिडगा धर्साहरु । दुवै थरिका पखेटाहरुका किनारा तर्फ नीला काला दागहरु हलचल नगरेको पुतलीमा समत्रिभुजाकार दाग । पखेटाहरुमा निहित मिड कोस्टा नसामा कालो रौंको भुष्पा । लाभ्रे : पहेंलो हरियो देखि फिक्का हरियो रंगको शरीर २० मि.मि. लामो । निखर खैरो सिर । छोइदिंदा उफने ।

क्षतिको लक्षण: बेरिएका पातहरु भित्र विष्ठाहरु । पातहरुको हरियो भाग नभएको लामा लामा सेतो धर्साहरु । सुकेका पातहरु ।

रोकथामका उपाय: भ्रारपात रहित खेती । नाइट्रोजन युक्त रासायनिक मल एकै पटकमा नराखी पटक पटक गरी राख्ने । बेरिएका पातहरु काटी जलाउने । ०.०५ % को फेनिट्रोथायन वा ०.१ % को कार्बराइल वा ०.०१ % को फेन्भेलेरेटको स्प्रे गर्ने ।

(१३) कागती -पुतली (Lemon Butterfly - *Papilio demoleus* L)

पहिचान: वयस्क पुतली अधिल्ला पखेटाहरुमा मनमोहक पहेला र काला दागहरु । पछिल्ला पखेटाहरुमा अण्डाकार ईट-राता र नीला दागहरु । फिजिएका पखेटाहरु को नाप :८०-१०० मि.मि.। लाभ्रे : निखर खैरो शरीरमा सेतो दागहरु युक्त अगौटे लाभ्रेहरु । पछ्यौटे लाभ्रेहरुको हरियो शरीरका दुवै छेउमा तेर्सा खैरा धर्साहरु । शरीरमा छोई दिंदा सिर पछिबाट गुलाफी हाँगिएको आकृति निस्कने । ३०-४० मि.मि. शरीरको लम्बाई ।

नोक्सानी गर्ने वालीहरु : अमिलो जातका फलफूलहरु ।

क्षतिको लक्षण: खाइएका पातहरु । पातविहिन बेर्नाहरु ।

रोकथामका उपाय: लाभ्रेहरु र अचलावस्थाका कीराहरु टिपी मार्ने । ०.०५ % को मालाथायन पानी-भोलले बोटको उपचार । थोप्ले खप्टे नियन्त्रणार्थ प्रयोग गरे भै निम पानी भोलले बोटको उपचार ।

वयस्क

प्यूपा

लाभा

(१४) कागे कीरा (Blister Beetle - *Epicauta hirtipes* (Waterhouse))

पहिचान: वयस्क खपटे निखर कालो शरीर, १५-२० मि.मि. लामो । रातो सुन्तले - खैरो सिर । अन्यजाती अन्य घर्से तथा विभिन्न रंगका ।

नोक्सानी गर्ने वाली: आलु, तरकारीहरु आदि ।

क्षतिको लक्षण: - पात बिहिन बोटहरु ।

रोकथामका उपाय: खपटेहरु टिपि मार्ने । थोप्ले खपटे वा फेदकटुवा नियन्त्रणार्थ प्रयोग हुने कीटानाशक विषादिहरुको पानी भोलले बोटको उपचार गर्ने ।

वयस्क र त्यस्ले गरेको क्षति

(१५) सुर्तिको पात खाने लाभ्रे (Tobacco Catterpillar - *Spodoptera litura* (Fab))

पहिचान: वयस्क : पुतली: खैरा अधिल्ला पखेटाहरु र पिठ्युँ। अधिल्ला पखेटहरुमा सेता बाँगाटिंगा दागहरु, किनारा तर्फ खैरो पाता भएका पातलो बनावटका सेता पछिल्ला पखेटाहरु। फिजिएका पखेटाहरुको नाप :३०-४० मि.मि। लाभ्रे : ३०-४० लामो मैलो खैरो अति नरम शरीर। निखर खैरो सिरा सिर देखि पुछारसम्म तन्किएका ५ सुन्तले धर्साहरु। शरीरको प्रत्येक खण्डका दाँया- बायाँ माथिल्लो छेउ हुने गरी कालो बगल, कालो धव्वा र त्रिकोणात्मक धव्वा।

नोक्सानी गर्ने वाली: सुर्ति, विभिन्न तरकारीहरु, आलु आदि।

क्षतिको लक्षण: पातहरुमा विभिन्न आकारका प्वालहरु। खाइएका पातहरु। काउली र बन्दामा चपाई खाएका चिन्हहरु। जमिन सतहमा काटिएको बेर्ना अवस्थाको बोट। आलुका दाना खाएको।

रोकथामका उपाय: फुलको थुप्रो र लाभ्रेहरु टिपी नास्ने। स्पोजो ल्युरको प्रयोग गर्ने। एजाडिरक्टीन ५ इसी को ०.५ मि.लि. प्रति लिटर पानीको दरले मिसाई छर्ने। वी.टी. १.५ ग्राम/लि.पानीमा मिसाई छर्ने। स्पोजो एन पी भी ०.५ %ए एस ३ मि लि प्रति लिटर पानीको दरले छर्ने। थोप्ले खप्टे नियन्त्रणमा उल्लेख गरे अनुसार नीमको पानी भोलको उपचार गर्ने वा सुर्तीबाट बनेको पानी-भोलको प्रयोग गर्ने। ०.०५% को मालाथायन वा डाइक्लोर्भेस वा ०.१ % को कार्बराइल वा ०.०५ % को फेनिट्रोथायनले बोटहरुको उपचार।

वयस्क

लाभ्रा

(१६) उफ़ने खपटे (Flea beetle - *Phyllotreta cruciferae* (Goeze))

पहिचान: वयस्क खपटे चम्किलो कालो निलो सानो खपटे । आकार सानो १.८ - २ मि.मि. लामो ।

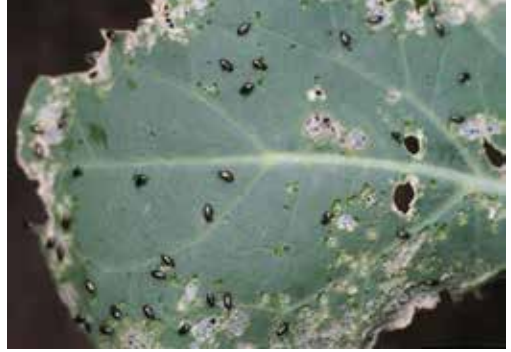
नोक्सानी गर्ने वाली: काउली वर्ग तरकारी, आलु आदि ।

क्षतिको लक्षण: कलिलो अवस्थाका पातमा ससाना प्वालहरु । लामा माटोमा जरा खाने । बढि भएमा डाठ, फूल समेत नोक्सन । धेरै लागेमा पात सुक्छन ।

रोकथामका उपाय: थोप्ले खपटे वा वन्दा पुतली नियन्त्रणार्थ प्रयोग हुने कीटानाशक विषादिहरुको पानी-भोलले बोटको उपचार गर्ने

वयस्क

क्षति

(१७) पाल वनाउने कीरा (Tent Caterpillar - *Malacosoma indica* (Walker))

पहिचान: वयस्क पुतली: फिकका खैरो । अधिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकमा २ सेता, फराकिला र तेर्सा धर्साहरु । फिजिएका पखेटाहरुको नाप ३० देखि ३५ मिमि । लार्भे: कालो खैरो शरीर । ४० देखि ४५ मिमि लामो । शरीरको माथिल्लो भागमा काला थोप्लाहरु भएको कैलो पाता ।

नोक्सानी गर्ने वाली: लेकाली फलफूल ।

क्षतिको लक्षण: फाटिएको हागाहरुमा पाल जस्तो जालो, खाइएका पातहरु ।

रोकथामका उपायहरु: पातहरु सहित जालो निकाली नास्ने । ०.०५ % को फेनिट्रोथायन वा मालाथियन वा ०.१ %को कार्वराइलले बोटहरुको उपचार

लार्भा

वयस्क

(१८) तोरीको करौते भिगा (Musard sawfly - *Athalia lugens* (Klug))

पहिचान: वयस्क : ८-११ मि.मि. लामो सुन्तले शरीर । ध्वाँसे पखेटाहरुमा काला नसाहरु पोथी कीरामा करौते माफिकको फुल पार्ने उपाड । लाभ्रे : हरियो कालो शरीरको पुच्छारसम्म तन्किएका ५ काला धर्साहरु । कालो सीर । १५-१८ मि.मि. लामो ,पुलतीको लाभ्रे जस्तै देखिने ८ जोर नक्कली गोडाहरु भएको कीरा । छुदा वटारिने र भुइमा खस्ने ।

नोक्सानी गर्ने वाली: तोरी , मुला, काउली वर्ग ।

क्षतिको लक्षण: केही बाँकी नरहने गरी खाएका बेर्ना अवस्थाका बोटहरु । पातहरुमा विभिन्न आकारका प्वालहरु । मुख्य नसा मात्र बाँकी रहेका पातहरु । कोपिला फुलहरु,कोसा, डाँठ, आदिमा कोट्याइ खाएका दागहरु ।

रोकथामका उपाय: कीरा छोप्ने जालीको मद्दतले बयस्कहरु र लाभ्रेहरुलाई समाइ मास्ने । सुर्तीको पात खाने लाभ्रे नियन्त्रणमा उल्लेखित कीटनाशक विषादिहरुको प्रयोग गरी कीराहरु मार्ने ।

(१९) अमिलो फलको पात खन्ने कीरा (Citrus leaf miner -

Phyllocnistis Citrella stainton)

पहिचान: वयस्क : पुतली : चाँदी सेतो रंग, अघिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकमा दूईवटा पातला, कैला रेखाहरु र अग्र भागको किनारा नजिक कालो थोप्ला । पछिल्ला पखेटाहरुको लल्लो किनारामा थुप्रो मसिना रौंको झल्लर । फिजिएका पखेटाहरुको नाप : ४-५ मि.मि. । लाभ्रे : मधुरो हरियो-पहेलो ५ मि.मि. लामो शरीर । कमलो पातको दुई आवरणहरु बीचको हरियो भागमा बनाइएको सुरुङ्ग भित्र बसेको ।

नोक्सानी गर्ने वाली: सुन्तलाजात फलफूल ।

क्षतिको लक्षण: कमला पातहरुमा सेता बाँगाटिंगा खनिएका डोबहरु । असाध्यै बटारिएका पातहरु र यिनमा खनिएका सेता डोबहरु । पातहरु खुम्चीने, पहेलिने र झर्ने । कलिलो डाठमा पनि सुरुङ्ग ।

रोकथामका उपाय: नर्सरीमा यस्ता लक्षणहरु देख्ना साथ कमला पातहरुमा लाभ्रेहरु पहिल्याई यिनीहरुलाई बूढी औंला र चोर औंला बीच पारी च्यापी मार्ने । झरेका पातहरु बटुली जलाउने । ०.०५% को फेनिट्रोथायन वा ०.०४ % को फेन्थोएटले कमला पातहरु र डाँठहरुको मात्र उपचार गर्ने । सुर्तीको पात खाने लाभ्रे र थोप्ले खप्टेको नियन्त्रणमा उल्लेख भएको सुर्ती वा नीमको पानी-भोलबाट बोटको उपचार ।

वयस्क

लाभ्रा तथा क्षति

(२०) केराउ डाँठको भिगा (Pea stem fly - *Ophiomyia phaseoli* Tryon)

पहिचान: वयस्क : भिगा चम्किलो नीलो -कालो ,२ मि.मि. को सानो भिगा । लाम्रे : औसा सानो, सेतो ४ मि.मि. लामो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: केराउ लगायत अन्य दालहरु ।

क्षतिको लक्षण: बेर्ना अवस्थाको बोटमा जमिनको सतह सँगैको डाँठको भाग सुन्निएको र चिरा परेको । पहेंलिएर होंचो परेको । पातहरु भर्ने । क्षति पुराएको जमिनको सतहमा दुसी आई सडाउने ।

रोकथामका उपाय: आश्विन याममा रोपिएका केराउको बोटहरु सुरक्षित रहन्छन् । डाइमेथिओट ३० % इसी १ मिलि/ लि पानीको दरले स्प्रे गर्ने । इमिडाल्कोरिपीड ७० % डब्लु एस १५० ग्राम/१०० केजी वीउमा उपचार गर्ने ।

वयस्क

क्षति

(२१) केराउ पात खन्ने कीरा (Pea leaf miner - *Chromatomyia horticola* (Goureau))

पहिचान: वयस्क : भिगा: २-२.५ मि.मि. लामो , हरियो टलक भएको मसिनो भिगा ।
लाभ्रे : ३ मि.मि.लामो , मैलौं खैरो मुखांग, फिक्का हरियो र च्याप्टो शरीरको औसा ।

नोक्सानी गर्ने वाली: केराउ, तोरी, भण्टा, टमाटर, काउली आदि ।

क्षतिको लक्षण: पातको सतहमा सुन्निएका फिक्का पहेला, मसिना दागहरु । पातको किनारा देखि शुरु भई मुख्य नसामा पुगेका सेता, बांगाटिंगा सुरुडहरु ।

रोकथामका उपाय: यस्तो लक्षण देखिना साथ पतामा लाभ्रे र अचलावस्थाका कीराहरु पहिल्याई यिनीहरुलाई बुढी औला र चोर औला बीच पारी च्यापी मार्ने। ०.०५% डिमेटोएट वा फेनिट्रोथायनले बोटको उपचार गर्ने । सुर्ती लाभ्रे र इपिल्याक्ना नियन्त्रणमा उल्लेख भएका नीम र सुर्तीको पानी-भोलबाट बोटहरुको उपचार गर्ने ।

वयस्क

क्षति

(२२) आलुको पुतली (Potato tuber moth - *Phthorimaea operculella* (zeller))

पहिचान: वयस्क : पुतली : कैलो-खैरो शरीरको रंग । अधिल्ला पखेटाहरुमा स-साना काला थोप्लाहरु । मैला सेता पछिल्ला पखेटाहरु । दुवै पखेटाहरुमा मसिना रौंहरुले बनेको झल्लर । फिजिएका पखेटाहरुको नाप : १३-१७ मि.मि.। शरीरको लम्बाई : ६-१० मि.मि. । लाभ्रे : ९-११ मि.मि.लामो, कतै कतै गुलाबी रंग देखिने फिक्का हरियो लाभ्रे ।

नोक्सानी गर्ने वाली : आलु, भाण्टा, गोलभेडा, सूर्ति आदि ।

क्षतिको लक्षण: हरियो पदार्थ खाई खनिएका ठूलाठूला सेता दागहरु । आलुमा मसिना प्वालहरु । आलुमा रहेका आँख्लाहरुमा काला- खैरा पदार्थहरु । मुनामा विस्टा देखिने/आलुका दानामा वाङ्गा टिङ्गा सुरुङ्ग ।

रोकथामका उपाय: कम्तिमा २० सेन्टिमीटर माटो तल आलु रोप्ने । सिंचाईको बन्दोबस्त राम्रो गरी पटक पटक पानी चहार्ने । बिगार लक्षण देखिएका पातहरु टिपी नास्ने । प्याज, लसुन, सिमि, बोडी, भट्मास र मकै सँग आलु खेती गर्ने । बिगार लक्षण देखना साथ ०.०५% को फेनिट्रोथायन, ०.१% को कार्वराइल वा ०.०४% को डिमेटोएट वा ०.०५% को मालाथायन वा ०.०१% को फेन्भलेरेटरले बोटहरुको उपचार गर्ने । कीरा लागेका आलुलाई राम्रो आलुसँग मिसमास नगर्ने । खायन आलुमा कीरा लागेमा उक्त आलुलाई शुद्ध डुबाएर, छहारीमा सुकाएर भण्डार गर्ने । बिगार लक्षण देखिएका र राम्रा दुवै किसिमको बीउ आलुलाई ०.०५% को फेन्थोएटको पानी झोलमा ५ मिनेट डुवाई, छहारीमा सुकाई भण्डारण गर्ने वा सँधै बीउ आलुमा ५% मालाथायन धूलोको उपचार गरी आलुलाई भण्डार गर्ने । हावामा सुकाएर धूलो गरेको मसला, लान्टाना, तीतेपाती वा पुदिनाका पातहरु संचित आलुसँग मिसाउने । बी.टी १ ग्राम प्रति लिटर पानीको दरले छर्ने । आलु भण्डारण गर्दा बोजोको धूलो २ ग्राम प्रति के.जीको दरले राख्ने । पी.टी एम ल्युरको प्रयोग गर्ने ।

वयस्क

लाभ्रा र प्यूपा

(२३) फल कुहाउने भिङ्गा (Fruit Flies - *Bactoceta dorsalis*)

पहिचान: वयस्क : भिङ्गा : गाढा खैरो पिठ्युँमा पहेंला दागहरु । फिक्का खैरो पेटमा गाढा खैरा काटकुट परेका धर्साहरु । पारदर्शक पखेटाहरु फिजाउँदा ५-७ मि.मि. फैलिएका ६-८ मि.मि. शरीरको लम्बाई । लाभ्रे : १० मि.मि. लामो सेतो वा पहेंलिएको औँसा ।

नोक्सानी गर्ने वाली: सुन्तलाजात, आप, अम्वा, फलफूलहरु ।

क्षतिको लक्षण: असमय मै फल भर्नु । फलको सतहमा रसिएर भोल निस्कनु । फलको स्वभाविक रंग उड्नु । फल कुहिनु ।

रोकथामका उपाय: सरसफाइमा ध्यान दिने । भाले भिङ्गाहरु नास्न मेथायल युजिनोल र मालाथायनको मद्दतले भिङ्गा फसाई मार्ने पासो थाप्नु वा ब्याक्टोसेरा कम्पोजिट ल्युर राख्ने । १ लिटर पानीमा १ मि.लि. मालाथायन ५० इ सी र १० ग्राम चिनी वा खुदो वा प्रोटिनेस मिलाई बनाएको पानी भोललाइ बाक्ला थोपाहरु हुने गरी फोहारा निकाली विध्नै भिङ्गाहरु आएका बोटहरुमा छर्कने । १० मि.लि. मालाथायन ५० इसीमा १०० ग्राम चिनी वा खुदो मिलाई विषादि -चारा बनाई थाप्ने । जाडो याममा रुखले ढाकेको जमिन जोतेर माटो पल्टाउने । रुखले ढाकेको जमिनको माटोलाई मालाथियन ५% धूलोले उपचार गर्ने । कुहिएर भरेका फलहरु टिपी गहिरो खनी गाड्ने ।

वयस्क

लाभ्रा

(२४) तरकारी फल कुहाउने भिङ्गा (Fruit Flies - *Bactocera curcubitae*)

पहिचान: वयस्क भिङ्गा रातो खैरो, ४-६ मि.मि लामो भिङ्गा । पिठ्युँमा पहेँलो दागहरु र पेटमा काला पाटाहरु । पारदर्शी पखेटाहरुमा हरिया खैरा र काला पाताहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: लहरे तरकारी वालीहरु, फलफूलहरु

क्षतिका लक्षण: फूल भर्ने । असमय मै स-साना फलहरु भर्नु । फलहरु कुहिनु र गुदीमा औँसाहरु देखिनु ।

रोकथामका उपाय: फल कुहाउने भिङ्गामा उल्लेख भए जस्तै नियन्त्रण विधि अपनाउने । क्युलिएर वा कम्पोजिट फेरासन ट्राप प्रयोग गर्ने । चारा बनाउँदा पाकेको फर्सी १ केजीमा १०० ग्राम खुदो र १० मि.मि. मालाथिन ५०% मिसाई चारा बनाई ठाउँ ठाउँमा राख्ने ।

वयस्क

कुहिएको फलमा लाभा

(२५) अनारको पुतली (Pomegranate Butterfly - *Virachola*

isocrates (Fab))

पहिचान: वयस्क : पुतली: भालेमा चम्किला नीला-बैजनी टलकका पखेटाहरु र पोथी अधिल्ला खैरा-बैजनी पखेटाहरुमा सुन्तले दागहरु । फिजाउँदा पखेटाहरुको नाप: ४०-५० मि.मि. । लाभ्रे : दरिलो बनावटको गाढा खैरो १५-२० मि.मि. लामो शरीरमा यत्रतत्र देखिने सेता धब्बहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: अनार, अम्बा, स्याउ आदि ।

क्षतिका लक्षण: अनारको सतहमा काला खैरा बिष्ठाहरुको टालिएका प्वालहरु । अनारको वोक्राहरु खैरा दागहरु । अनारबाट दुर्गन्ध उठनु । असमयमै फल भर्नु ।

रोकथामका उपाय: फल बढ्न शुरु हुनासाथ पुष्पकोश काटिदिने । काम नलाग्ने कपडाले फल छोपि दिने । कीरा लागेका फलहरु टिपी तुरुन्त नास्ने । फल बढ्न शुरु हुनासाथ बोटलाई ०.१ % कार्वेराइलको पानी भोलले उपचार गर्ने र १०-१५ दिनपछि यही उपचार दोहराउने ।

वयस्क

लार्भा र क्षति

(२६) भाण्टाको मुना र फलको गवारो (Brinjal Shoot & Fruit Borer - *Leucinodes orbonalis* (Guenee))

पहिचान: वयस्क पुतली, कैलो-खैरो शरीर । विभिन्न आकारका काला, फिक्का खैरा थोप्लाहरु । उँभो लागेको पेट खण्ड । लाम्बे : १६ मि.मि लामो गुलाफी शरीरमा यत्रतत्र गाढा खैरा थोप्लाहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: भाण्टा, आलु आदि ।

क्षतिका लक्षण: डाँठमा विष्ठाले टालिएको प्वाल र लगत्तैको ओइलिंदो माथिल्लो मुन्टाको भाग । भण्टाको कलको सतहमा विष्ठा निस्कंदै गरेका प्वालहरु ।

रोकथामका उपाय: बिगार लक्षण देखिएका भागहरु र फलहरु टिपी नास्ने । ल्युसिनोइस ल्यूरको प्रयोग गर्ने । एजोरेक्टिन ०.०३ % को EC ५ एम.एल प्रति लि. पानीको दरले स्प्रे गर्ने । ट्राइकोग्रामा काइलोनाइसीसको प्रयोग गर्ने । वी.टी. ३ ग्राम/लि. । बिगार लक्षण देखना साथ ०.१ % को कार्बराइल वा ०.०५ % को मालाथायन वा ०.००३% को डेल्टामेथ्रिन वा साइप्रप्रमोथ्रिन २५ % इसी ०.५ एम एल उपचार गर्ने । इमामेक्ट्रीनमा वेन्जेन ५ एम जी ०.५ग्राम/लि.

(२७) धानको दुइग्रे कीरा (Rice Gallmidge - Orseolia oryz (word mason))

पहिचान: वयस्क : मिज भिंगा : ३-४ मि.मि. लामो, सानो लाम्खुट्टे माफिकको कीरा । मधुरो खैरो शरीर । पोथीको चम्किलो रातो पेट । लाभ्रे : औसा समानको कैलो सेतो लाभ्रे । छिपिएको लाभ्रे ३ मि.मि. लामो, सिर तर्फ चुच्चिएको र रातो शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान ।

क्षतिको लक्षण: विकसित हुँदो बोटमा गाँजाको ठाउँमा प्याज पातो विकृत रुप देखिनु । सेतो नली (silver shoot)/ प्याजको नली (onion shoot) को रुप देखिने ।

रोकथामका उपाय: धानको बोटहरुसँग रहेका भारपातहरु र जंगली धानका बोटहरु निकाल्ने । धान काटिसके पछि जमिन जोत्ने । मन्सुन शुरु भइसकेपछि प्रकाशावधि संवेदनशील र प्रकाशावधि असंवेदनशील धानका जातहरुलाई क्रमशः ढीलो र छिटो रोप्ने । सकभर धान रोपाई प्रत्येक इलाकामा एकै पटक गर्ने । चाहिँदो मात्राको नाइट्रोजन मल एकै पटक नराखी विभाजित मात्रामा पटक पटक गरी प्रयोग गर्ने । उपलब्ध भए दुइग्रे कीरा अवरोधक जातको धान रोप्ने । मसुली धानमा मध्यम स्तरको कीरा अवरोधक गुण छ । धानको खेतमा प्रति हे.कार्बोफुरान खास विष ०.५ % । ०.५% को फेनिट्रोथायन, वा डिमोथोएटले बोटको उपचार गर्ने । कार्बोसल्फान २५% इस १ मि.लि/लि पानीको दरले स्प्रे गर्ने ।

(२८) केराको घुन (Banana Rhizome weevil - *Cosmopolites sordidus* (German))

पहिचान: वयस्क : सुढे खपटे चम्कीलो खैरो-कालो, १०-१२ मि.मि. लामो शरीर । सान्द्रो अधिल्ला पखेटाहरुको लम्बाईमा समानान्तर, मसिना छ्याकेपना । अधि घुमेको सुढ माफिकको मुखाङ्ग । लाभ्रे : सेतो, शरीरको छाला खुम्चिएका, गाढा खैरो मुखाङ्ग भएको १० मि.मि. लामो लाभ्रे ।

नोक्सानी गर्ने वाली: केरा ।

क्षतिको लक्षण: माटो भित्रको गानुहरुमा यत्रतत्र खनिएका सुरुङ्ग हरु । जमिन सतहसँगैको थाममा प्वालहरु । ओहलिनदो र सुकदै गरेको बेर्ना अवस्थाको केरा बोट । अविकसित पुराना केराका बोटहरु ।

रोकथामका उपाय: कीरा नलागेका बेर्ना -केरा बोटहरु रोप्ने । केरा घारीभित्र पुराना बोटहरुका काटिएका थामहरु अव्यवस्थित तरिकाले नफाल्ने । सरसफाईको व्यवस्थ मिलाउने । हत्केला जत्रा थामको चोक्टाहरु लाई मालाथायन धूलोले विषाक्त पारेर वयस्क खप्टेहरुको लागि चारा थाप्ने । ती चाराहरुबाट प्रत्येक साता कीराहरु बटुली मार्ने । ०.०५% को फेनिट्रोथायन वा डाइक्लोर्भोस वा ०.०३% को डिमेटोएटले जमिन देखि १ मिटरको उचाइ सम्म थाममा उपचार गर्ने । प्रत्येक बोटको माटोमा प्रति बोट ३० देखि १०० ग्रामको दरले फ्युराडन ३ जीको उपचार गर्ने । क्लोरोपाइरीफस ५% धुलो ६० ग्राम प्रति बोट राख्ने ।

वयस्क

वयस्क, लाभ्रा र क्षति

(२९) बोज्जा खाने लाभ्रे (Bark eating caterpillars - *Indarbela* spp)

पहिचान: वयस्क : पुतली: खैरो सिर,पिठ्यूँ र पेट । काला खैरा धर्सा-धर्सीहरु भएका राता खैरा पखेडाहरु फिजाउँदा ३६-४६ मि.मि. फैलिने । लाभ्रे: गाढा खैरा सिर, फिक्का खैरो, ५०-६० मि.मि. लामो शरीर।

नोक्सानी गर्ने वाली: फलफूलहरु आप, अम्बा, अमिलो जात, लिची आदि ।

क्षतिको लक्षण: हाँगा फाटिएको ठाँउमा प्वाल । मूल डाँठ र हाँगाहरुको बाहिरी सतहमा काठको धुलो, विष्टाहरु रेशमी जालोले बनाइएका सुरुङ्गहरु । सुरुङ्ग बिगारी हेर्दा कोत्रिएका बोज्जाहरु । सुकेको हाँगा । अविकसित बोट ।

रोकथामका उपाय: सररफाइको राम्रो व्यवस्था गर्ने । सुरुङ्ग विगारी प्वाल पहिल्याउने र प्वाल दरो तार पसाई लाभ्रे मार्ने । पहिल्याइएको प्वाल भित्र कार्वन टेट्राक्लोराइड बाइसल्फाइड, क्लोरोफोर्म, पेट्रोल, मटितेल वा डाइक्लोर्भोस ढाडिएको कपासको टुक्रा कोचेर प्वाललाई गोबर-माटोले राम्ररी टाल्ने । प्वाल भित्र ०.५% को फेनिट्रोथायन ०.०१३% को डाइक्लोर्भोसको पानी-भोलको पचका छोडेर गोबर-माटोल राम्ररी टाल्ने ।

(३०) आपको कोया गवारो घुन Mango stone weevil -

Sternonchetus mangifera (Fab)

पहिचान: वयस्क गाढा खैरो, सानो सिर परेको अण्डाकार बानगीको शरीर, ६-९ मि.मि. लामो । अधिल्ला पखेटाहरुमा फिक्का पहेंला दागहरु । लाभ्रे : कालोसर फिक्का पहेंलो वा सेतो हरीरको लाभ्रे ।

क्षतिका लक्षण: असमयमा नै फल भर्ने । कोया भित्रका बीज-पत्रहरुमा घाउहरु । बिग्रेको कोया छेउछाउको गुदीको स्वाभाविक रंग उडेको । छीटै पाक्ने । आँपको बोक्रामा प्वालहरु ।

रोकथामका उपाय: भरेको फलहरु बटुली नास्ने । फागुन/चैत्र महिनातिर ०.२% को कार्बराइल वा ०.०२% को फेन्भेलेरेटले रुखमा उपचार गर्ने । रुखमा रहेका रातो कमिलाहरुका गोलाहरुलाई नबिगार्ने । क्लोरोपाइरीफस २०% इसी २.५एम एल. लि. वा एसीफेट ७५% एसपी १.५ ग्राम /लि. पानीको दरले उपचार गर्ने ।

(३१) मकैको धर्के गवारो (Maize stem borer - *Chilo partellus* (swintoe))

पहिचान: वयस्क पुतली : पोथी पहेलो वा पहेलो खैरो शरीर । पराल रंगका चुच्चिका अधिल्ला पखेटाहरुमा गाढा खैरा बिन्दुहरु । फिजिएका पखेटाहरुको नाप: २०-३० मि.मि. । सेता पछिल्ला पखेटाहरुमा मसिना रौंको झल्लर । भालेहरु आकारमा साना र शरीरको रंग पोथीको तुलनामा अलि अँध्यारो । लाभ्रे : खैरो पहेलोशरीर २०-३० मि.मि. लामो । खैरो सिर । शरीरको माथिल्लो भागमा सिर देखि पुछार सम्म लम्बिएका ४ खैरा धर्साहरु । पिठ्युमा उपरी आवरण देखिने ।

नोक्सानी गर्ने वाली: मकै, जुनेलो, उखु, कोदो धान आदि ।

क्षतिको लक्षण: गुवो मरेको कलिलो बोट । छिपेको बोटका पाताहरुमा एकनासका प्वालहरुको लाम । पातको मुख्य नासामा खैरो रंगको सुरुङ्ग । डाँठमा रहेका प्वालहरुबाट निस्कंदो बिष्टाहरु र धुलो । भाँचिएको धान चमरा र लडेको बोट । बिष्टाहरु सहितको बिग्रेको मकैको घोगा ।

रोकथामका उपाय: वाली लगाइएको ठाँउहरु बाट घाँस भारपातहरु निकालि सफा राख्ने । गवारो लगाइएको बोट हटाउने । ०.१ % को कार्बराइल , ०.०५% फेनिट्रोथायनले बोटको उपचार गर्ने । मकै रोप्दा बीउ सँग सँगै प्रति हे. जमिनमा १.५ किलो को दरले कार्बोफुरान राख्ने ।

(३२) धानको पहेंलो गवारो (Yellow rice borer - *Scirpophaga incertulas* (walker))

पहिचान: वयस्क :पुतली: पोथीका चम्किला पहेंला-खैरा अधिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकमा स्पष्ट देखिने कालो थोप्ला । पेटका पुछारमा पहेंला रौंहरुको गुच्छा । भाले पुतलीका फिक्का खैरा अधिल्ला पखेटाहरुको चुच्चो परेको ठाँउमा खैरा मसिना थोप्लाहरु । फिजिएका पखेटाहरुका नाप: ३२ मि.मि. र शरीरको लम्बाइ:१३ मि.मि. । लाभ्रे : पहेंलो, सफा शरीर २० मि.मि. लामो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान ।

क्षतिको लक्षण: गुवा मरेको बोट । सेतो धानको बाला ।

रोकथामका उपाय: धान रोपिसकेर १० देखि ४० दिनपछि बालीको निरीक्षण गर्ने । जमिनको सतह छुने गरी धान काट्ने । वीटी ३ ग्राम प्रति लि. छन् । वेर्नाको टुप्पो चुडाई रोप्ने । अण्डा परजिवी ट्राइकोग्रामा ५०००-१००० प्रति हे. छोड्ने । रोपिएको ४१ देखि ८० दिनपछि गुवाहरु मर्ने क्रम ५ % नाघेमा र यस दौरान बितेका २ साताहरु बीच कीटनाशक विषादिको प्रयोग नभएको भए विषादिको उपचार गर्ने । १०% भन्दा बढी गुवाहरु मरेका छन् भने ०.०५ % फेनिट्रोथायन, ०.०४ % को डिमेटोथोयेट वा प्रति हे. १५ किलो कार्बोफुरान खास विषले धानका बोटहरुको उपचार गर्ने । कार्बोफुरान ३ % सीजि वा कार्टापहाइक्लोराइड ४ % गेडा विषदिको प्रयोग २५ केजी/हे. दरले प्रयोग हुदाँ खेतमा ५-८ से.मी. पानी हुनु पर्छ र यो पानी ५ दिनसम्म कायम हुनु पर्छ ।

(३३) धानको गुलावी गवारो (Pink borer - *Sesamia inferens* (walker))

पहिचान: बयस्क: पुतली : फिक्का पहेला खैरा अधिल्ला पखेटाहरु धर्साहरु फैलिएर पखेटाको टुप्पा सम्म पुगेका । बलिष्ट बनोट । सेता पछिल्ला पखेटाहरु । फिजिएका पखेटाहरुको नाप : ३३ मि.मि. । लाभ्रे सुन्तले सिर गुलावी माथिल्लो शरीरको सतह र ३५ मि.मि. लामो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान, मकै, कोदो, उखु, गहु, जौ आदि ।

क्षतिको लक्षण: मरेका गुवाहरु । सेता धानका बालाहरु ।

रोकथामका उपाय: धानका पहेला गवारोहरु जस्तै ।

लाभ्रा

बयस्क

(३४) मकैको भिङ्गा (Maize Shoot fly - *Atherigone* sp.)

परिचय : वयस्क : पोथी भिङ्गा फिक्का पहेंलो सिर र पिठ्युँ । पहेंलो पेट । पेट खण्डका अन्तिम ३ उपखण्डहरु प्रत्येकमा माथिल्लो सतहमा २ खैरा धब्बाहरु । भाले र पोथी दुवै सानो बनोट घर भिङ्गा जस्तै । ४-५ मि.मि. शरीरको लम्बाई । लाभ्रे : १० मि.मि. लामो सेतो शरीरको औँसा ।

नोक्सानी गर्ने वाली : मकै ।

क्षतिको लक्षण : मरेका गुवाहरु ।

रोकथामका उपाय : खेतको सरसफाइ गर्ने । रोप्नु अघि प्रति किलो बीउमा १०० ग्रामको दरले कार्बोफुरान ५० डब्लु पी द्वारा बीउ उपचार । बीउ संगसंगै माटोमा १ देखि १.५ किलो कार्बोफुरान गोडा राखी उपचार गर्ने ।

(३५) चना कोसा गवारो (Pod Borer - *Helicoverpa armigera* Hubner)

पहिचान: बयस्क पुतली: फिक्का खैरा अधिल्ला पखेटाहरु र मैला सेता पछिल्ला पखेटाहरु दुवैका किनार तर्फ काला दागहरु । अधिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकमा मृगौला बानगीको दाग । फिजिएका पखेटाहरुको नाप : ४०.मि.मि. । बलियो बनोटको शरीर २० मि.मि. लामो । लाभ्रे : अहारा-बालीहरु अनुरूप लाभ्रेहरुको शारीरिक रंग खैरो ,हरियो हलुका पहेंलो,गुलाबी आदि देखिने । ४० मि.मि. लामो शरीरमा सिर देखि पुछार सम्म लम्बिएका गाढा र मधुरा धर्साहरु । शरीरमा कडा रौहरु जस्ता अपाङ्गहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: चना, रहर, टमाटर, कपास, सूति, मकै लगायत थुप्रै वालीहरु ।

क्षतिका लक्षण: फलहरुमा खाइ बनेका प्वालहरु । चपाइ खाइएका कलिला पातहरु र कोपिलाहरु, कोसामा प्वालहरु, लाभ्रे आधा शरीर भित्र पसी खाने ।

रोकथामका उपाय: लगाइएका बालीहरुमा नियमित निरिक्षण र लाभ्रेहरु टिपी नास्ने । हेलिल्यूर ट्राप राख्ने । ट्वाइकोग्रामा परजिवीका प्रयोग गर्ने । थोप्लेखपटेमा उल्लेखित नीमको पानी भोलको प्रयोग गर्ने । भोल बनाउने विधि : चाहिने सामग्री : १०० ग्राम लसुन, ०.५ लिटर पानी , १० ग्राम साबुन र २ चिया चम्चा खनिज तेल । मसिनो टुक्राएको लसुनलाई २४ घण्टा खनिज तेलमा ढड्याइ त्यसलाई साबुन मिसिएको पानीमा राखी राम्ररी चलाउने र कपडा छान गरि पारी भोल अलग्याउने । वीटी १.३ एल एल/लि. पानीमा मिसाई छर्ने । नुभालुरन १०%इसी १ एमएल /लि. एजारेक्टिन ०.०३ % इसी को ५ एमएल /लि. । हेली एन पी भी १०० इसीको १ मि.लि./लि. को दरले छर्ने । ०.०५ को मालाथयन , फेनिट्रोथायन वा ०.१% कार्वराइलले बोटको उपचार गर्ने । उल्लेखित कार्वराइलमा १% खुदो राखी बनाइएको पानी भोल विशेष प्रभाकारी हुन्छ ।

बयस्क

प्युपा

क्षति

लाभाई

(३६) केराउको कोसा गवारी (Pea pod borer - *Lampides boeticus* (L.))

पहिचान: बयस्क भाले : फिक्का खैरा पखेटाहरुमा नीलो टलक पछिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकको तल्लो कुनामा पातलो रौ माफिकको पुच्छर जस्तो बनोट र यस नजिक पखेटाहरुमा २ काला थोप्लाहरु पोथीका फिक्का खैरा पखेटाहरुमा नीलो टलक नभएको । भाले , पोथी दुवैका गाढा खैरो शरीर फिजिएका पखेटाहरुको नाप : २४-३६ मि.मि. ।

नोक्सानी गर्ने वाली: केराउ तथा अन्य दलहन ।

क्षतिको लक्षण: कोसा भित्रका गेडाहरुको ठाँउमा विष्ठाहरु, कोसामा प्वालहरु ।

रोकथामका उपाय: पुतलीहरु देखिएमा बोटहरुलाई ०.०५% को मालाथायन , डाइक्लोर्भोस वा ०.१ % को कार्बराइल ले उपचार गर्ने । बोटहरुमा फुलहरु र कलिला कोसाहरुलाई मात्र उपचार गरे पुग्छ ।

बयस्क

लार्भा र क्षति

(३७) उँखुको गवारो (Early Shoot borer - *Chilo (Chilo) traesa infuscatellus Snellen*)

पहिचान: वयस्क पुतली खैरो पहेंलो देखि चक्रेट खैरो शरीर । सेता पछिल्ला पखेटाहरु । लाभ्रे खैरो सिर भएको लाभ्रेको, शरीरको माथिल्लो सतहमा सिरदेखि पुछार सम्म लम्बिएका ५ नीला-राता धर्साहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: उखु, मकै, जुनेलो आदि ।

क्षतिको लक्षण: मरेको गुभो । डाँठमा देखिने प्वालहरु बाट सेता पदार्थहरु निस्कने । नराम्रो गन्ध आउने ।

रोकथामका उपाय: ढीलो उँखु खेती नगर्ने । फूलहरुको भुप्पाहरु बटुल्ने र नास्ने । मरेको गुभो देखिना साथ उखेली जलाउने । वाली काटिसकेपछि बोटका अन्य भागहरु जलाउने । प्रति हे. २ किलो खास विषको दरले कार्बोफुरानद्वारा माटो उपचार गर्ने । घुँडा सम्म भएका बोटहरुमा ०.०५% डिमेटाएटको उपचार गर्ने । फेनभेलेट २० % भोल ०.२ एमएल प्रति लिटर वा साइपरमेथ्रिन २५ % भोल ०.१६ एमएल / लिटर दरले छर्ने ।

वयस्क

क्षति

लाभा

लाभा

(३८) स्याउको भुवादार लाही (Wooly aphid - *Eriosoma lanigerum* Hausmann)

पहिचान: वयस्क र शिशु लाही रातो नीलो शरीरलाई सेतो भुवाले ढाकेको । वयस्क लाही १.५-३.० मि. मि. लामो ।

क्षतिका लक्षण: हाँगाहरुमा सेता भुवाहरु । हाँगाहरुमा विभिन्न आकारका टुटुल्काहरु । तन्तुमय जराहरु । अविकसित बोट ।

रोकथामका उपाय: लाही ग्रसित नर्सरीबाट विरुवा नकिन्ने । जैविक नियन्त्रणको लागि एफिलिनस माली नामक बारुले परजीवीको प्रयोग गर्ने । मिनेरल वाइल १०-१५ एम एल/लि पानीको दरले छर्ने । विरुवा रोप्नु अघि यसका जराहरुलाई सुर्तिको पानी-भोल वा ०.०८% को मालाथायनमा उपचार गर्ने । ०.०५% को मालाथायनले बोटको उपचार गर्ने उच्च दबाबमा स्प्रे गर्नु वेस हुन्छ । बसन्त र गिष्मकालमा प्रति बोट १५ ग्राम खास विष भएको कार्बोफुरानले फेदको माटो उपचार गर्ने ।

(३९) आरुको पात खुम्च्याउने लाही (Peach Leaf curl aphid -

Brachycaudus hellicrysi)

पहिचान: वयस्क र शिशु लाही: पातमा चुस्दा हरियो र बोक्रामा चुस्दा खैरो शरीरको रंग । गाढा हरिया शिशु लाहीहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: आरु, आरुवखडा, आलु, सूति, खुर्सानी आदि ।

क्षतिका लक्षण: स्वभाविक रंग उडेका, खुम्चेका पातहरु । फूलहरु र कलिला फलहरु भर्नु ।

रोकथामका उपाय: फुल्लु अधि र फुलिसकेपछि बोटमा कीटनाशक विषादिको उपचार जरुरी छ । स्याउको भुवादार लाही नियन्त्रणमा उल्लेखित कीटनाशक विषादीहरु मध्ये कुनै एकको उपयोग गर्न सकिन्छ ।

(80) आरु/आलुको लाही (Peach aphid - *Myzus persicae* (Sulzer))

पहिचान: वयस्क : पखेटा विहिन : अण्डाकार बनोट, फिक्का हरियो-पहेलो हरियो शरीर, १.५-२.५ मि.मि. लामो । पखेटादार : काला खैरा सिर र पिठ्युँ । पहेलो हरियो पेटको उपरी सतहमा एउटा ठूलो कालो धब्बा । २.०-२.५ मि.मि. लामो शरीर । दुवै किसिमका लाहीहरूको सिरमा दुई एण्टिनाहरू बीचको निधार अंग्रेजी बर्णमाला (U) बनोटले खोपिल्टको शिशु लाही रातो शरीर । बयस्कको सानो रूप ।

नोक्सानी गर्ने वाली: आरु, आलु आदि ।

क्षतिको लक्षण: रोग्याहा बोटहरू । अविकसित बोटहरू । पातको सतहमा अत्यधिक मात्रामा मधुरस । विषाणु जनित रोगहरूका विभिन्न लक्षणहरू । पात घुमिरहने, माइल्ड मोजायक आदि लक्षणहरू लाहीले सार्ने विषाणुहरूले गर्दा हुन ।

रोकथामका उपाय: स्याउको भुवादार लाही नियन्त्रणको लागि प्रयोग हुने कीटनाशक विषादिहरू मध्ये कुनै एकको प्रयोग गरेर आलु लाही नियन्त्रण गर्न सकिन्छ । बीउ आलु उत्पादनको लागि यसतर्फ चनाखो हुनु जरुरी छ । बीउ आलु रोपिदा प्रति हे. १ किलो खास विषको दरले कार्बोफुरानद्वारा माटोको उपचार गर्ने । प्रत्येक साता बोटहरूमा लाहीको संख्या निरीक्षण गर्ने र १०० संयुक्त पातमा लाहीको संख्या २० वा २० भन्दा बढी भेटिएमा वालीलाई दैहिक कीटनाशक विषादिले उपचार गर्नु अनिवार्य मानिन्छ ।

(४१) मकैको लाही (Maize Aphid - *Rhopalosiphum maidis* Fitch)

पहिचान: वयस्क र शिशु लाही फिक्का हरियो हरियो, लाम्बिचलो शरीर, शरीरको नाप : २ मि.मि. । सेतो पदार्थको कम मात्राले शरीर ढाँकेका ।

नोक्सानी गर्ने वाली: मकै ।

क्षतिको लक्षण: पातहरु, पात आधारहरु पुष्पनहरुमा टम्मै लाहीहरु । पातहरु र पुष्पनहरुमा मधुरस । अविकसित बोट । विकृत पातहरु र पातहरुमा ताटेपाटेपना ।

रोकथामका उपाय: स्याउको भुवादार लाहीको विषादिहरुद्वारा नियन्त्रण गरे जस्तै ।

(४२) गहुँको लाही (Aphid - *Schizaphis graminum* Rodnani)

पहिचान: बयस्क पखेटा विहिन : फिक्का हरियो , १.४-२. मि.मि.को लाम्चिलो शरीर गाढा हरिया लम्बेतानका धर्साहरु । पखेटा भएका पखेटा विहिन लाही भन्दा सानो ।

नोक्सानी गर्ने वाली: गहुँ, जौ आदि ।

क्षतिको लक्षण: पातहरुमा पहेँला राता दागहरु । पहेँला पातहरु । अविकसित बोटहरु । विकृत अन्नको आकार । यलो ड्वार्फको लक्षण । पातको सतहमा मधु रस ।

रोकथामका उपाय: आलुको लाही नियन्त्रण गरे जस्तै ।

(४३) बन्दाको लाही (Cabbage Aphid - *Brevicoryne brassicae* (L))

पहिचान: वयस्क र शिशु लाही सेतो माइन जस्तो धुलो पदार्थले लतपत परको हरियो शरीर पेट खण्डमा यताउती काला पातीहरु ।

क्षतिका लक्षण: पात,डाँठ र फूलहरुमा लाहीको बगाल वा थुप्रो । होचो र विकृत बेर्ना-बोटहरुमा । पातको सतहमा मधुरस र लाहीका काँचुलीहरु ।

रोकथामका उपाय: ०.०५% को मालाथायन वा डाइक्लोर्भोसले बोटको उपचार गर्ने । नीम वा सुर्तीको पानी-भोलले उपचार गर्ने ।

(४४) धानको हरिया फडकेहरु (Green Rice Leaf Hopper - *N. virescens* (Distant) *Nephotettix nigropictus* (Stal))

पहिचान: वयस्क ने. नाइग्रोपिक्टस शिराविन्दुको किनार तर्फ तेर्सिएका कालो पाता । पहिलो पिठ्यू खण्डको अग्र किनारमा कालो , तेर्सिएको पाता । पखेटाहरुमा काला थोप्लाहरु । पखेटाको अन्तिम छेउमा कालो दाग । पोथीमा यो दाग हुँदैन । ३-५ मि.मि. लामो शरीर ने. भाइरेसेन्स : चुच्चो परेको शिराविन्दुमा कालो दाग नभएको । पखेटाहरुमा काला थोप्लाहरु हुन पनि सक्छ, नहुन पनि सक्छ । पखेटाको अन्तिम छेउमा कालो दाग । पोथीमा यो दाग हुँदैन । सामान्यतया हरियो शरीर । शिशु ने. नाइग्रोपिक्टस : फिकका पहेंला हरियो -गाढा हरियो शरीर ।

क्षतिको लक्षण: अविकसित बोट । हपर बर्निडग । पहेंला पातहरु । सुन्तले र पहेंलो रंगको छ्यासम्यासे रंगिन पना भएका पातहरु । टाटेपाटे कलिला पातहरु । गाँजाहरुको संख्या कम हुने । पातहरुको सतहमा मधुरस । टूडग्रो यलो डवाप, ट्रान्समिटोरी यलोरिडग ड्वार्फ जस्ता विषाणु जनित रोगहरु यी हरिया फडकेहरुले धानका बोटहरुमा साछ्न ।

रोकथामका उपाय: अघौटे रोपाई, छिटो पाक्ने जात रोप्नु पर्छ भारपातहरु हुनु हुँदैन । चाहिँदो सम्मको मात्र नाइट्रोजन मलको मात्रा प्रयोग गर्ने । कीरा छोप्ने जाली र प्रकाश पासोमा कीराहरु बल्भाइ मार्ने । रोप्नु अघि धानका बेर्नाहरुलाई ०.०४% को डिमेथोएटमा ६-१२ घण्टा डुवाई प्रयोगमा ल्याउने । प्रति हे. ०६ किलो खास विषको कार्बोफुरान धान खेतमा प्रयोग गर्ने । ०.१% को कार्बराइल, ०.०४% को डिमेथोएट ०.०५% को फेनिट्रोथायन, मालाथायन वा क्वीनाल्फोसले पानी-भोल वा साबुनले पानी-भोल (३० मि.लि. तरल साबुन ५ लिटर पानी) ।

(४५) धानको खैरो फड्के (Rice Brown Plant Hopper -

Nilaparvata lugens (stal))

पहिचान: वयस्क २.५-३.४ मि.मि. लामो खैरो शरीर । साना र ठूला पखेटाहरु हुने दुवै थरिका न गहिरएको निधार । मभौलो पिठ्यू खण्डमा ३ खैरा धर्साहरु पखेटाहरुमा मधुरा नसाहरु राता पहेला आँखाहरु । शिशु फड्के : खैरो शरीर ।

क्षतिको लक्षण: पानीको सतह लगतै माथिको डाँठको भागमा कालो दुसी उम्रेका । होपर बर्न । रागड स्टण्ट र ग्रासी स्टण्ट बोटहरु ।

रोकथामका उपाय: हरिया फड्केहरु नियन्त्रण गरे भै । यस कीराको लागि स्प्रे गर्दा बोटहरुको फेद तर्फ उपचार गर्न विर्सन हुन्न । बेर्ना बाक्लो नरोप्ने । जथाभावी विषादि प्रयोग नगर्ने । एसीफेट ७५% एसी पी २ एम एल वा वुप्रोफ्रजीन २५% ए सी १.५ एमएल वा फिप्रोनिल ५% १.५ एमएल प्रतिलिट पानीमा वा इमिडाल्करोपीड १ एम एल ४ लिटर पानीमा मिसाइ फेदमा पनि पर्ने गरि छर्ने ।

(४६) धानको सेतो पिठरूँ फड्के (Rice White back plant hopper - *Sogatella furcifera* (Honath))

पहिचान: वयस्क : कालो शरीरको माथिल्लो सतह । पखेटोहरुको अधार भएको ठाँउमा सेता पाता । साना र ठूला पखेटाहरु हुने दुवै थरिका । ३.५-४ मि.मि.लामो शरीर साँगुरिएको अनुहार । पारदर्शक पखेटाहरुमा काला नसाहरु । अघिल्लो भागमा कालो पाता । शिशु फड्के : फिक्का खैरा ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान ।

क्षतिको लक्षण: पातको तल्ला सतह पहेँलो । पातहरुमा काला ढुसीहरु । कम गाँजहरुको संख्या । अविकसित बोटहरु ।

रोकथामका उपाय: धानको खैरो फड्के नियन्त्रण गरे भै ।

(४७) उँखुको फड्के (Sugarcane Leafhoppers - *Pyrilla perpusilla* (Walker))

पहिचान: बयस्क :फिक्का हरियो पराले रंगको ७-८ मिमि. लामो शरीर । पारदर्शक पखेटाहरुमा नसाहरुको जाल र केही काला थोप्लाहरु शिशु फड्के : फिक्का खैरो शरीरको अन्तिम भागमा एक जोर मइन जस्तो प्रदार्थले ढाकेका सुत्रहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: उखु, मकै, जुनेलो, गहुँ, जौ आदि ।

क्षतिका लक्षण: रोग्याहा बोटहरु । उँखुमा चिनीको मात्रामा ह्रास । अविकसितको बोटहरु । पातहरुको सतहमा काला ढुसीहरु ।

रोकथामका उपाय: ०.१% को कार्बराइल वा ०.५% को मालाथायनले बोटहरुको उपचार गर्ने क्लरोपाइरीफस २०% इसी १.५ एमएल वा डाइल्कोराभस ७६% इसी ०.५ एमएल प्रति लिटर पानीमा मिसाई छर्ने ।

(४८) सेतो किंग्गा (White fly - *Bemisia tabaci* Gennadius)

पहिचान: वयस्क : शरीर भरी लतपतिएका मइनका सुक्ष्म धुलाहरु शरीर र पखेटाहरु सेता । १मि.मि. लामो शरीर । शिशुकीट अण्डाकार कत्ले कीरा जस्तै च्याप्टो बानगीको हरियो सेतो रंग ।

नोक्सानी गर्ने वाली: कपास, सूति, टमाटर लगायत अन्य तरकारीहरु ।

क्षतिका लक्षण: तलतिर बटारिएका पातहरु । पातमा असंख्या पहेंला थोप्लाहरु । ओहिलिएका पातहरुमा मधुरस र काला दुसीहरु । असमयमै पातहरु भर्नु । विकृत मुनाहरु । अविकसित बोटहरु । बोटमा पात खुम्चिने रोग ।

रोकथामका उपाय: अमिलो फल र स्याउका लाहीहरुलाई कीटनाशक विषादिहरुबाट नियन्त्रण गरे जस्तै । एसीडामिप्रीड २०% एस.पी ०.२ एमएल वा बाइफेनथ्रेन १०% इसी १.५ एम एल, ब्रुप्रोफेजिन २५ एस सी १.५ एमएल /लि. दरले छर्ने ।

(४९) अमिलो फलको रातो कत्ले (citrus red scale - *Aonidiella aurentii* (maskell))

पहिचान: वयस्क पोथी करीव २ मि.मि. व्यासको च्याप्टो, अर्द्ध पारदर्शक, बृत्ताकार कत्ला मुनि मृगौला बानगीको सुन्तले रातो कीरा । यसै रंगले गर्दा कत्ला रातो देखिने । भाले लाम्बिलो बानगीको अण्डाकार कत्ला । पखेटाधारी विकसित गोडाहरु र सुत्राकार एण्टिनाहरु । शिशुकीट : पोथी कत्ले कीराको सानारूप जस्तै । रातो खैरो लाम्बिलो शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: अमिलोजात फलफुल ।

क्षतिको लक्षण: पातहरु, फलहरु, हाँगाहरु र शाखाहरुमा छ्यप छ्याप्ती कत्लेहरु । पहेंला पातहरु भर्नु । टुप्पो देखि मदै आउनु । अविकसित बोट । सजिलै च्यात्तिने पातहरु । स-साना बोटहरु मर्नु ।

रोकथामका उपाय: क्राउलर अवस्थाको हुँदा नै यिनीहरुको नियन्त्रण गर्नु जरुरी छ । कीराको यस अवस्थामा ०.०५% मालाथायन वा ०.१ % को कार्बराइलले बोटको उपचार गर्ने । यस कीराको हरेक अवस्थाको विरुद्ध २ % को समर आयल (लाइट मेडियम वा मेडियम ग्रेडको पेट्रोलियम तेल) प्रभावकारी छ । जाडोमा मात्र यसको प्रयोग गर्नु उचित हुन्छ ।

(५०) सान होजे कल्ले (San Jose Scale - *Quadrapidiotus perniciosus* Comstock)

पहिचान: वयस्क : पोथी : बीचमा टुटाल्किएको १-२ मि.मि. व्यासको वृत्ताकार कैलो कल्ला । भाले : चैडिएको ठाँउमा टुटाल्किएको अण्डाकार बानगीको कल्ला ।

नोक्सानी गर्ने वाली: स्याउ, आरु, नास्पाती, ओखर आदि ।

क्षतिको लक्षण: पात,फलहरु, डाँठाहरुमा छयाप-छयाप्ती कल्लेहरु । टुप्पोदेखि मर्दै आउनु । रोग्याहा बोटहरु । स्याउको बोकामा रातो वृताकार दागहरु । बोटहरु मर्नु ।

रोकथामका उपाय: अमिलो फलको रातो कल्ले नियन्त्रण गरे जस्तै ।

(५१) अमिलो फलको सिल्ला (Citrus Psylla - *Diaphorina citri* Kuwayama)

पहिचान: वयस्क : सिलिड : ३-४ मि.मि. लामो, सानो बोनोटको फिक्का खैरो कीरा । प्रत्येक अधिल्लो पखेटामा लम्बाइमा अवस्थित खैरो चौडो पात । विश्राम अवस्थामा कीरा बस्दा यसको शरीरले पातको सतहमा न्यून-कोण बनाउँछ । शिशुकीट : सुन्तले पहेंलो, वृतकार च्याप्टो बनोट ।

नोक्सानी गर्ने वाली: अमिलोजातका फलफूल ।

क्षतिको लक्षण: विकृत पातहरु । असमयमै पातहरु भर्नु । अविकसित बोटहरु । पातहरुको सतहमा काला ढुसीहरु । सुकेका हाँगाहरु ।

रोकथामका उपाय: धानका हरिया फड्केहरु नियन्त्रण गरे जस्तै । मिनेरल वाइल १०-१५ एमएल प्रति लिटर दरले छर्ने ।

(५२) धानको मिलिवग कीरा (Rice Mealy bug - *Brevinnia rehi* (Lindinger))

पहिचान: वयस्क पोथी पखेटा विहिन फराकिलो अण्डाकार बनोटको गुलावी, नरम शरीरको कीरा । सेतो, मइन जस्तो पदार्थका रेशाहरुले लतपत परेको शरीर ४-५ मि.मि. लामो । भाले पखेटाधारी, फिक्का पहेंलो शरीर । शिशुकीट सेतो वा गुलाबी रंगको अण्डाकार कीरा ।

नोक्सानी गर्ने वाली: धान ।

क्षतिको लक्षण: पहेंला पातहरु । अ विकसित बोटहरु । सुकेका बोटहरु ।

रोकथामका उपाय: खेतलाई भारपात रहित राख्ने । कीरा लागेका बोटहरु तुरुन्त उखेली जलाउने । कीरा लाग्न शुरु हुनासाथ धानको हरियो फड्के नियन्त्रणमा उल्लेख भएका कीटानाशक विषादिहरु मध्ये कुनै एकले गर्दा बोटको उपचार गर्ने । उपचार गर्दा बोटको फेद तिर उच्च चाँपको स्प्रे गर्ने ।

(५३) उँखुको मिलितग (Mealy Bug - *Saccharicoccus sacchani* (cockerell))

पहिचान: वयस्क फराकिलो अण्डाकार बनोटको, गुलावी, नरम शरीर ७ मि.मि. लामो । सेतो मइन जस्तो पदार्थका रेशाहरुले लतपत परेको शरीर । शिशु कीट : वयस्ककै रूप देखिने ।

नोक्सानी गर्ने वाली: उँखु ।

क्षतिको लक्षण: पातको आधारमा रातोपन । अविकसित र पातलो उँखु । पहेलिंदा पातहरु । पातको सतहमा अत्यधिक मात्रामा मधु रस । उँखुमा चिनीको मात्रामा ढस ।

रोकथामका उपाय: कीरा नलाग्ने उखुँको बीउ राप्ने । बीउ उँखु रोप्नु अघि ७२ घण्टा पानीमा डुवाइ राख्ने । खेतलाई फारपात रहित राख्ने । जमिनको सतह नजिकै उँखु काट्ने । वाली काटिसके बाँकी भागलाई बटुली जलाउने (कीटनाशक विषादिहरु कीराको नियन्त्रण सम्भव छैन)।

(५४) धानको पतेरो (Rice Gundhi Bug - *Leptocorisa oratorius* (Fab.))

पहिचान: वयस्क : हरियो खैरो, सुलुत्त परको शरीर १७.५ मि.मि. लामो । पिठ्यूमा काला धर्साहरु । एण्टनाको अधार खण्ड गाढा खैरो रंगको । शिशु पतेरो : हरियो खैरो

नोक्सानी गर्ने वाली: धान ।

क्षतिका लक्षण: स्याप्प परेका धानहरु । बाला सेतो हुनु । धानमा स्वभाविक रंग नहुनु । चामलमा पहेँलो परेको भाग धानको खोस्टामा अवस्थित लेमा र पालिया बीच कीराको स्टाइलेट सीध ।

रोकथामका उपाय: खेत र बरिपरिका ठाँउहरुमा घाँसे भ्रारपात उम्रन नदिनु । प्रत्येक इलाकामा एकै पटक धान रोप्ने । छिटो र अवेला पाक्ने दुवै जातको धानको अघौटे रोपाई । बालामा दुध पसाउने बेलामा ०.०५% को मालाथायन, फेनिट्रोथायन, ०.१% को कार्बराइल, फेनमलरेट ०.०३% वा सुर्तीको भ्रोल-पानीले बोटमा विशेष गरेर धानका बालाहरुमा उपचार गर्ने । डर्टीट्रापको प्रयोग गर्ने ।

(५५) कपासको रातो पतेरो (Red Cotton Bug - *Dysdercus koenigii* (Fab.))

पहिचान: बयस्क : रातो शरीर । खैरो अधिल्ला पखेटाहरु प्रत्येकम एउटा वृताकार कालो धब्बा पखेटाको पछिल्लो ध्वाँसे कालो भाग पातलो र नरम । पेट खण्डको तल्लो सतहमा दुई बगल छुने गरी सेता धर्साहरु । १२-१५ मि.मि.लामो र ४.५ मि.मि. चौडा शरीर शिशु ।
पतेरो : सानो, चम्किला रातो शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: कपास, भिण्डी, गहुँ, मकै आदि ।

क्षतिका लक्षण: कपास फलको बोकामा काला र साह्रा दागहरु । कोपिला फूलहरु र कपास फलहरु भर्नु । विकृत भई कपास फल फक्रनु । कीराले रस चुसेको ठाँउ मुनिको कपासमा पहेंलो दाग । कपास फल भित्र दुसी उम्रनु ।

रोकथामका उपाय: पतेरोहरु जम्मा गरी मार्ने । ०.१% को कार्बराइल, ०.०५% फेनिट्रोथायन वा फेन्थोएटले बोटहरुको उपचार गर्ने ।

(५६) थ्रिप्सहरू (Thrips - *Thrips tabaci* Lindemann, *Scirtothrips dorsalis* Hood, *Tenio thrips*)

पहिचान: वयस्क : साना, पातलो र लाम्बिलो शरीर ०.५-१.० मि.मि. लामो । निखर कालो देखि पहेंलो रंग । साँगुरिएका पखेटाहरूको भित्रि किनारमा लामा लामा रौंहरूको झल्लर । शिशु थ्रिप्स : असाध्यै सानो । पहेंलो-रातो शरीर ।

नोक्सानी गर्ने वाली: प्याज, लसुन, धान, सूति, लहरे तरकारी आदि ।

क्षतिको लक्षण: पातहरूको सतहमा चाँदी टलक दिने मसिना थोप्लाहरू । विशेष गरेर पाको तल्लो सतहमा यस्तो लक्षण देखिन्छ । ओहिलिएको बोट । पात झर्नु । विकृत पातहरू । विभिन्न किसिमका गलहरू । बदामको बोटमा विषाणु जनित बड निक्रोसिसको लक्षण ।

(५७) सुल्सुलेहरु

पहिचान: बयस्क : अति सानो अण्डाकार बनोट । फिक्का पहेँलो देखि खैरो रातो शरीर । दुइ खण्ड परेको शरीर । चार जोर गोडाहरु । एण्टिनाहरु विहिन । शिशु सुल्सुले : बयस्क जस्तै तर सानो आकार । तीन जोर गोडाहरु ।

नोक्सानी गर्ने वाली: सुन्तला वर्ग, लहरे तरकारी लगायत धेरै वालीहरु ।

क्षतिको लक्षण: पातको सतहमा सेता छीर्काहरु । पहेँलो वा डढेको रातो पात । पातको तल्लो सतह भरी सुल्सुलेहरु । पातहरुमा जालो । लिचिको पातको तल्लो सतहमा रातो-खैरो मलमली विकृति ।

रोकथामका उपाय: ०.०५% को मालाथायन, ०.०३% को डिमेटोएट, बोटको उपचार गर्ने । ०.४% को डिफोफोलले बोटको उपचार गर्ने । लसुन, नमी वा साबुनको पानी भोलले बोटको उपचार गर्ने । चाहिंदो सम्मको मात्र नाइट्रोजन मलको मात्राको प्रयोग गर्ने । ०.०५% प्रोपरजाइट स्प्रे गर्ने ।

(५८) आंपको फड्के कीरा (Mango Hopper, *Chunrucus*

(*Idiocerus aivencerus*) :

पहिचान: यो फड्के कीरा सानो हुन्छ, यसको टाउको पट्टि चौडा र पछाडिको भाग तिखारिएको हुन्छ। वयस्क कीराको रंग खैरो हुन्छ, वच्चाहरु पनि खैरा र पंख विहिन हुन्छन्। यिनका पछिल्ला जोडा खुट्टा मोटा हुन्छन्, जसका मद्दतले यी उफ्रन वा फड्कन सक्छन्। माउ र वच्चा दुवैका चुस्ने (सुडदार) मुखाकृति हुन्छन्। माउ र वच्चा दुवैले विरुवाका कलिला भाग, खास गरी फुलवाट रस चुस्दछन्।

क्षतिको लक्षण: यिनको आक्रमणले फुल ओलाएर मर्दछन्, नयां लागेका फलहरु पनि भर्दछन् र यिनको शरिरवाट निस्कने दिसा जो गुलियो र च्याप्पच्यापे हुन्छ, त्यसले नयां फलहरुमा ढाक्दछ। यो गुलियो पदार्थमा एक प्रकारको कालो दुसी लाग्दछ र यसले गर्दा कलिला आंपका फलहरु मर्दछन्। यस प्रकारको रोगलाई मधेसतिर मधुवा भन्दछन्।

व्यवस्थापन: आंपमा मुजुरा पलाउन थालेपछि र फुल फुलन अघि कुनै पनि दैहिक कीटनाशक पदार्थ जस्तै डाईमथोएन (०.०३ प्रतिशत) आदि १ देखि २ पटक छर्कने।

(५९) लिचिको रातो पतेरो (Litchi Bug, *Tessarotoma papillosa*)

पहिचान: यो पतेरोको वयस्क अवस्था रातो रंगको निकै ठूलो हुन्छ। यसका वच्चाहरु चेप्टा आकारका, राता र निला रंगका हुन्छन्। यो कीरा लागेका बोटहरुको आसपासमा जांदा यसको दुर्गन्ध आईरहेको पाईन्छ।

क्षतिका लक्षण: माउ र वच्चा दुवैले लिचीको फलको भेटनुमा वसेर आफ्नो तीखो सुंडले रस चुस्दछन्। यसरी यस कीराले आक्रमण गरेका लिचिका कलिला फलहरु भर्दछन् र कतिपय अवस्थामा बोटमा एउटा पनि फल बांकी रहदैन। अलिक छिप्पीएका फलहरु भने सितिमिती भर्दैनन् तर यिनको आकार त्यति ठूलो हुदैन, यिनमा त्यति रस हुदैन, यस पतेरोको शरीरवाट निस्केको दुर्गन्ध फलमा पनि हुन्छ। अतः यस्ता फल स्वादिला हुदैनन। फल नभएको वेलामा यो कीरा लिचीका कलिला हांगामा खाएर वस्छ।

रोकथाम : लिचिमा फुल फुल्नु अगावै र मसिना फलहरु लाग्नासाथ कुनै सम्पर्क किटनासक पदार्थ जस्तै: मालाथायन अथवा दैहिक कीटनाशक पदार्थ जस्तै डाईमिथोएट आदि फुट स्प्रेयर वा पावर स्प्रेयरले छर्नु पर्दछ।

(६०) लिचिको पात गुजुमुजु पार्ने सुलसुले (Litchi leaf curl mite,

Eriophyes sp)

पहिचान: यो सुलसुले अलि सानो, आंखाले देख्न नसकिने आकारको हुन्छ। यसका माउ र वच्चा दुवै पातको तल्लो सतहमा वसी आफ्ना तीखा सुंडले रस चुस्दछन्। केही समय पछि यस्ता पातहरु (आक्रमण भएका) मा खैरो ऐजेरु पलाउंछ र यी (पातहरु) गुजुमुजु पर्दछन्।

रोकथाम: सुलसुलेनासक पदार्थ जस्तै ड्राईकोफोल (०.०४ प्रतिशत) अथवा मालाथायन (०.०५ प्रतिशत) छर्ने।

क्षति

(६१) कांक्रा/फर्सीको रातो खपटे (Red Pumpkin Beetle -

Aulacophora foveicallis)

पहिचान: यो हल्का रातो रंग भएको खपटे कीरा हो। जाडो छल्ल बसेका वयस्क खपटेहरु वातावरणमा न्यानोपना आउनासाथ (फाल्गुण चैत्रमा) क्रियाशिल हुन थाल्दछन्। शरीरको लम्बाई ६-७ मि.मि. हुन्छ। यसका ४ अवस्था हुन्छन्। वयस्कहरु चम्किला राता हुन्छन्। फुलहरु पहेंलो रंगका लाम्बा हुन्छन्। फुल माटोमा पार्दछन्। लार्भाहरु हल्का पहेंलो रंगका हुन्छन् र छातीमा ३ जोडा खुट्टा हुन्छन्। यसको मुखाकृति चपाउने खालको हुन्छ। अचल अवस्था खोलभित्र माटोमुनी समय गुजार्दछन्।

क्षतिको लक्षण: वयस्क खपटे र लार्भाहरु दुवैले कांक्रो, फर्सी बालीलाई नोक्सान पुऱ्याउंदछन्। वयस्क खपटेले विरुवाका पात, लहरा र फुल चपाएर खान्छ। यसले पातहरु प्वालै प्वाल बनाएर क्षति पुऱ्याउंदछ। यस कीराका लार्भाहरु जरा बरीपरको माटोमा हुन्छन्। अनि मुल जरामा प्वाल बनाई गुदी खान्छन्। माटो मुनी रहेको डांठ र माटो छोईराखेको डांठ दुवैमा प्वाल पारी लार्भाले खाई विरुवालाई असर पुऱ्याउंदछ। माटोमा छोएको फलमा लार्भाको आक्रमणले फल कुहिने बढी संभावना हुन्छ।

रोकथामका उपायहरु: विरुवा सानै भएको अवस्थामा विहानीपख वयस्क कीरालाई हातले समातेर जम्मा गरी नाश गर्ने। यसको संख्या बढी भएको अवस्थामा हाते जालीले पक्रेर नाश गर्ने। खेती गर्ने तरिकामा सुधार गरेर पनि यस कीराको प्रकोप केही हदसम्म कम गर्न सकिन्छ। तराई क्षेत्रमा पौष महिनामा र पहाडमा माघ महिनामा कांक्रा फर्सी लगाउंदा यसको प्रकोप केही कम गर्न सकिन्छ। नीममा आधारित कीटनाशक विषादीको प्रयोग गर्नाले पनि यसको रोकथाम हुन्छ। जस्तै निमारिन १.५ मि.लि. प्रति लिटर पानीमा मिसाई ७ दिनको फरकमा छर्कने। आक्रमण बढी भएमा मालाथियन वा फोलिथियन विषादी १ मि.लि.प्रति लिटर पानीको दरले मिसाई सात दिनको फरकमा छर्कने गर्नु पर्दछ।

(६२) गोलभेंडाको पात खन्ने कीरा [Tomato leaf miner; *Tuta absoluta* (Meyrick)]

परिचय :

यो अत्यन्त आक्रामक स्वभावको शत्रु कीरा हो। यो कीरा सर्वप्रथम दक्षिण अमेरिका देखिएको र हाल यूरोप, नाइजेरिया, मध्यपूर्व एशिया, दक्षिण एसिया हुँदै भारतबाट नेपाल भित्रिएको बैज्ञानिकहरुको अनुमान रहेको छ। नेपालमा हालसालै मात्र पहिचान र पुष्टी गरिएको हो। मुख्यतया गोलभेंडाको फल र प्याकेजिङ सामग्रीहरु ओसार पसार गर्दा भित्रीएको अनुमान गरिएको छ।

जीवनी र पहिचान :

बयस्क पोथी पुतलीले पातमा र केही डाँठ, मुना, भेट्नो, फलको

पत्रदलमा एउटा-एउटा वा स-साना भुप्पामा गरी एक जीवनकालमा लगभग २६० वटा सम्म फुल पार्दछे। फुलबाट निस्कनासाथ लार्भाले पात छेडेर भित्र पसी क्षति गर्न थाल्दछ। लार्भा अवस्थामा (१४-१६ दिन) यसले ३ पटक काचुली फेरी प्यूपा अवस्थामा जान्छ। पूर्ण विकसित लार्भा ९ मि.मि. को हुने र लार्भाको टाउको पछाडीको माथिल्लो भागमा हुने कालो अर्ध-चन्द्रकार धब्बाले पहिचान गर्न सकिन्छ। शुरुको अवस्था हरियो रंगको हुन्छ र पछि गएर अन्तिम अवस्थामा हल्का पहेलो गुलाबी रंगको जीउ हुने र टाउको कालो देखिन्छ। यसको प्यूपा अवस्था माटो वा बालीको पातमा हुन्छ। बयस्क पुतली ५-६ मीमी लामो खैरो वा खरानी रंग भिसिएको पखेटामा स-साना कालो धब्बाहरु रहेका हुन्छन्। यस कीराको जीवनी २४-२८ दिनमा पूरा हुन्छ।

पात खन्ने कीराको क) वयस्क माउ पुतली ख) लार्भा अवस्था ग) प्यूपा अवस्था

क्षतिको विवरण :

पात खन्ने कीराले पात, फल तथा पुरा बोटमा गरेको क्षती

पातको बीचको हरियो भाग खाई, सेतो भिल्लीमात्र छाड्छ। क्षति ग्रस्त पातलाई नियालेर हेर्दा सेतो भिल्ली भित्र लार्भा देख्न सकिन्छ, र वरीपरी कालो बिष्टा पनि भेटिन्छ। फलको भेट्नाको वरीपरी मसिनो प्वाल पारी भित्र सुरुङ्ग बनाई क्षति गर्दछ। यसले कलिलो फलमा बढि क्षति गर्दछ। यो कीराको आक्रमण बढि भएमा पुरै पातहरु जलेर नष्ट भएको देखिन्छ।

व्यवस्थापन : स्वस्थ बिरुवाको प्रयोग, वाली लिई सके पछि गहिरो खनजोत, गोलभेंडाको खेति स्याहार गरिसकेपछि, वालीका अवशेषहरु संकलन गरी नष्ट गर्ने। अन्य आश्रयदाता वालीहरु जस्तै : आलु, भण्टा, सुर्ती, सिमी आदि वालीहरुसंग वाली चक्र नअपनाउने। भारपातहरु (धतुरो, कालीगेडी आदि) नष्ट गर्ने। कीरा फैलिएको क्षेत्रबाट अन्यत्र गोलभेंडाको फल र बिरुवा ओसारपसार नगर्ने। प्राकृतिक शत्रुहरु (मित्रजीव) को संरक्षणमा ध्यान दिने। जथाभावी कीटनाशक विषादीको प्रयोग नगर्ने। प्लाष्टिक छापो (मल्चीङ्ग) प्रयोग गरी खेति गर्ने। सम्भव भएसम्म जाली घरभित्र (१.६ मीमी मेस) गोलभेंडा खेति गर्ने। नियमित रुपमा क्षतिग्रस्त भागहरु (पात, मुना, फल) जम्मा गरी जलाउने वा गहिरो खाल्डोमा गाड्ने। नियमित रुपमा सिंचाई गर्ने। बत्तिको पासोको प्रयोग वा टीएलएम ल्यूर फेरोमन ओटाटी ट्रयाप वा स्टीकी ट्रयापमा प्रति रोपनी एउटा प्रयोग गर्ने। यस कीराको प्रकोप धेरै नै भएमा तपसिलका विषादीहरु आलोपालो गरेर प्रयोग गर्ने। एउटा विषादी लगातार प्रयोग नगर्ने। व्यासिलस थुरिन्जीनेसीस कुस्टाकी (बीटी) १% डब्लुपी १-२ ग्राम प्रति ली. पानी, एजाडिराक्टिन १% ईसी (निमजन्त्य) ३ मिलि प्रति लि. पानी को दरल मिसाई छर्ने। रसायनिक विषादीमा क्लोरएन्ट्रानिलिप्रोल १८.५% एससी ३ मिली प्रति १० ली. पानी वा स्पिनोसाड ४५% एससी १ मिलि प्रति ३ ली. पानी वा नुभालुरोन १०% ईसी १ मिलि प्रति ली पानी वा इण्डोक्साकार्ब १५.८% ईसी १ मिलि प्रति ली. पानीको दरले मिसाई छर्ने।

केही महत्वपूर्ण रोगहरू

(१) जरामा गाँठो पर्ने रोग (Root knot_ *Meloidogyne spp*)

लाग्ने वाली: गोलभेंडा, भण्टा, रामतोतियाँ, आलु, काउली, बन्दा, फर्सि, काँक्रो, मेवा आदी ।

लक्षण: रोगी विरुवा पुड्को हुन्छ, पर्हेलिन्छ, जरामा गाँठो / गिर्खा हुन्छ ।

व्यवस्थापन: खेतको सरसफाई, घुम्ते वाली लगाउने । गोलभेंडा, भण्टा वालीमा कण्टकारी (*Solanum sysibmbriifolim*) को रुटस्टकमा ग्राफ्टिड गरेर रोप्दा आक्रमण हुदैन । विरुवा रोप्नु अघि २००-२५० ग्राम रायो/तोरिको पिना प्रति वर्ग मीटरका दरले प्रयोग गर्ने । गाईबस्तुको काँचो मलमुत्र वा वायोग्यास स्लरी २ के.जी. २ वर्ग मी का दरले खनजोत गर्ने बेलामा प्रयोग गर्ने । स्टकेयर - २ (Rootcare, Abamectin 20 % GR) नामक बिषादी १.५ प्रति बोटका दरले विरुवा रोप्ने बेलामा माटोमा प्रयोग गर्ने । कालो तोरी छर्ने, फुल्ने बेलामा माटोमा पल्टाई दिंदा नेमाटोड ग्रस्त माटोमा सुधार आउँछ ।

(२) गहुँको एयर ककल *Anguina tritici*

लाग्ने वाली: गहुँ ।

लक्षण: पात चाउरिनु, घुम्रिनु, बटारिनु बाला सानो हुनु । दानामा नेमाटोडको गिर्खा हुनु ।

व्यवस्थापन: घुम्ती वाली अपनाउनु । रोग लागेको दाना र स्वस्थदाना नुन पानीमा हाली छुट्टयाउनु (१ किलो नुन ७ लिटर पानीमा) । माटो उपचार गर्ने (Nemaphos 1 kg a.i/ha) ।

(३) धानको मरुवा रोग - Blast (*Pyricularia oryzae*)

लाग्ने वाली: धान

लक्षण: पातमा, आँख्लामा र अन्य भागमा लाम्चो दाग वा थोप्ला देखिन्छन् । आँख्ला आक्रमण भएमा सजिलै भाँचिन्छ । यस्तो अवस्थाको रोगीलाई घाँटीमा डढुवा (Neck blast) लागेको भनिन्छ । भक्तपुरको जिल्लामा DY ६९ जातको धानमा ०७० सालमा यो रोगले व्यापक क्षति गऱ्यो ।

व्यवस्थापन : अवरोधक जातको धान लगाउने । संतुलित मल प्रयोग गर्ने (N.P.K.), सिफारिस गरेको भन्दा धेरै नाईट्रोजन प्रयोग नगर्ने । नियमित अनुगमन गर्ने आद्रता र मौसममा आउने कमी सँगै रोगको प्रकोप घट्छ । रोगनाशक बिषादी (ट्राइसाइक्लाजोल १ ग्राम प्रति लिटरको दरले) प्रयोग गर्ने १-२ मि.ली./ली पानी वा कासुगा माइसिन १.२ मि.ली./ली । अवरोध जातको धान प्रयोग गर्ने सिंचाईको पानी रोग लागेको खेतबाट रोग नभएको ठाउँमा जान नदिने ।

(8) धानको इटुवा रोग (Bacterial Leaf Blight (*Xanthomonas campestris* p.v. *oryzae*))

लाग्ने वाली: धान ।

लक्षण: पातको किनारामा भिजेको जस्तो दाग देखिन्छ । दाग बढ्छ र किनारा तरंगी (Wavy) हुन्छ र पहेँलो वा हलुका खैरो हुन्छ । कलिलो बोटमा रोग लागेमा बिरुवा आइलाउने र मर्ने (जसलाई "क्रेसेक" (Kresek) भनिन्छ) लक्षणहरु देखा पर्छन् ।

व्यवस्थापन: अवरोधक जात प्रयोग गर्ने । प्रशस्त संतुलित मल प्रयोग गर्ने । तातो पानी वा रोगनाशक विषादीले बीउ उपचार गर्ने ।

(५) धानको खैरो थोप्ले रोग (Brown spot (*Helminthosporium oryzae*))

लक्षण: पात पहेलिनु, पातमा खैरो वा काँसजस्तो रंग भएको थोप्ला हुनु । जरा खैरो हुनु ।

व्यवस्थापन : रोग अवरोधक जात प्रयोग गर्ने । ५ किलो जिंक सल्फेट र २.५ किलो चुन १००० लिटर पानीमा प्रति हेक्टर छर्ने । प्रोपिनेव ७०% डब्लुपी ३ ग्राम प्रति लिटर पानीको दरले प्रयोग गर्ने ।

(६) सिथ ब्लाइट (Sheath Blight) (*Rhizoctonia solani*)

लाग्ने वाली: धान

लक्षण: लिफ सिथमा दाग हुनु । फेदमा वा लक्षणको ठाउँमा स्क्लेरोसिया (Sclerotia) बन्नु ।

व्यवस्थापन: अवरोधक जात प्रयोग गर्ने । सन्तुलित मलखाद (ना.फ.पो) राख्ने । बीउ उपचार । भेलिडामाइसीन ३%, एल. ३ ग्राम प्रतिलिटर पानी हेक्जाकोनाजोल ५ प्रतिशत एस सी २ मिलि प्रति लिटर पेन्साइकुरन २२.९ एस.सी. १.५ मि.लि. प्रति लिटर पानी ।

(७) मकैको डाँठ कुहिने रोग (*Erwinia carotovora*)

लक्षण: तल्लो आँख्ला कुहिन्छ । कुहिने प्रकृया तल माथि सधैं । पात पहेलिन्छ । बिरुवा ढल्छ । कुहेको भाग गन्हाउछ ।

व्यवस्थापन: पानी निकासीको राम्रो प्रबन्ध गर्ने । बिरुवामा चोट पटक लाग्नबाट बचाउने । खेत सफा राख्ने । उचित घुम्ती बाली प्रयोग गर्ने । गवारो कीरा नियन्त्रण गर्ने कीटनाशक विषादि छर्ने । मकै बाक्लो नछर्ने ।

(८) मकैको सेते रोग (Downey mildew) (*Sclerospora sacchari*/*S. philippinensis*/*Sclerophthora ravssiaes* var. *zeae*)

लक्षण: पातको लम्बाईतिर रंग उडेको धर्काहरु देखिन्छन् । शुरुका धर्काहरु सेता वा हल्का पहेला हुन्छन् । पछि खैरा पहेला हुन्छन् । पातको पछाडि मसिनो ढुसी (downy growth) देखिन्छ । बोट पुड्को हुनु घोगा नलाग्नु, बिरुवाको आकार बिग्रनु, इत्यादि लक्षणहरु देखिन्छन् ।

व्यवस्थापन: रोग अवरोधक जात प्रयोग गर्ने । दैहिक रोगनाशक विषादी (Apron, Rodomil) ले बीउ उपचार गर्ने ।

(९) मकैको घोगा कुहिने रोग (Cob rot) (*Fusarium moniliformis*)

लक्षण: घोगामा रोग लागेको दाना फुस्रो गुलाबी फिका पहेलो रंगको हुन्छ । शुरुमा फंगसजाल घोगाको टुप्पो वा फेदमा देखिन्छ, पछि पुरै घोगा ढाक्न सक्छ ।

व्यवस्थापन: घुम्ती बाली अपनाउने । खेत सफा राख्ने । स्वस्थ बीउ प्रयोग गर्ने ५ ग्राम प्रति किलो बीउको दरले क्याप्टान वा थाइराइम द्वारा बीउ उपचार गर्ने । घोगा लाग्ने बेलामा ०.२ % को डाइथेन एम ४५ को रोगनाशक बिषादी बोटमा छर्कने । रोग अवरोधक जातहरू प्रयोग गर्ने ।

(१०) मकैको ध्वासे थेग्ले रोग (Gray Leaf spot disease)

लक्षण: यो रोगको लक्षण धान चमरा निस्कने बेलामा प्रकोपको रूपमा देखापर्छ । शुरुमा स साना खैरा दागहरु पातको नसासंग समानान्तर भई लम्बिला धर्सा वा थेग्ला जस्तै बनेर लस्करै देखापर्छन । ती थेग्लाहरु एकापसमा चाडै नै जोडिएर पात पुरै ध्वासे रंगमा परिणत भई डढ्छन् । रोगी बोट भाचिने, घोगा हलुका वा थोता हुने लागेका दाना पनि साना चाहुरिएका हुने हुन्छ ।

व्यवस्थापन: रोग ग्रस्त भाग जलाईदिने । रोग अवरोधक जात गणेश १, मनकामना १ मनकामना ३ मनकामना ६, देउती लगाउने । पछ्यौटे मकैमा बढी प्रकोप हुने हुंदा समयमा नै मकै रोप्ने । २ वर्षसम्म घुम्ती बाली लगाउने । सन्तुलित मलखादको प्रयोग गर्ने । रोग देखा पर्ने वित्तिकै वोभिष्टिन १ ग्राम/ली पानीमा मिसाई छर्ने ।

(११) कालो पोके रोग (Loose smut) (*Ustilago nuda tritici*)

लक्षण: गहुँको बाला कालो धुलोको पोकामा परिणत हुन्छ। रोगी बिरुवा अलिक होचो हुन्छ र स्वस्थ बिरुवा भन्दा केही दिन अगाडि फुल्छ।

व्यवस्थापन: तातो पानीले उपचार (४० °से.मा. एक मिनेट)। २ ग्राम भाइटाभ्याक्स प्रति किलो बीउको दरले बीउ उपचार गर्ने।

(१२) गहुको सिंदुरे रोगहरु

- (क) डाँठ कालो सिंदुरे रोग (*Puccinia graminis tritici*)
- (ख) खैरो सिंदुरे रोग (*Puccinia recondita*)
- (ग) पहेँलो वा धर्के सिंदुरे रोग (*Puccinia striiformis*)

लक्षण: पातमा वा डाँठमा फोका उठनु । पछि गाढा टिलिया (*Telia*) बन्नु । पातमा वीजाणु (*uredospore*) बन्नु, अन्य भागमा खैरो दाग बस्नु पात ढकनी (*Leaf sheath*) र डाँठमा दाग कमै देखिन्छ । लक्षण छरिएको, अव्यवस्थित तरिकाले छरेको हुन्छ । सानो सानो भुप्पोमा दाग हुन्छ तर लाइनमा हुँदैन । वीजाणु पातमा बन्छ । गम्भीर अवस्थामा वीजाणु पातढकनी वा डाँठमा पनि बन्न सक्छ । कागती रगको फोकाहरु लाइनमा देखा पर्छन् । वीजाणुको पोका सजिलै फाट्दैन । हल्का कालो टिलिया (*Telia*) पातको तल्लो सतहमा हुन्छ । वीजाणु इपिडर्मिसले ढाकेको हुन्छ । विरुवा पुड्को हुन्छ ।

व्यवस्थापन: विकल्पी परपोषी विरुवा -चुत्रो निर्मूल पार्नु । Wk 1204, पासाङ्ग ल्हामु गौतम जातमा रोग सहनशीलता छ । Dithane M ४५, Zineb जस्ता रोगनाशक विषादीहरु प्रयोग गर्नु । दैहिक रोगनाशक विषादी RH 124 ज्यादा प्रभावकारी हुन्छ ।

डाँठ कालो सिंदुरे रोग

खैरो सिंदुरे रोग

पहेलो धर्के सिंदुरे रोग

(१३) गहूको घुलो दुसे रोग (*Erysiphe graminis tritici*)

लक्षण: पातमा सेतो पिठो जस्तो पदार्थ जम्नु जो पछि फुस्रो खैरो रंगमा परिणत हुन्छ । विरुवा पुङ्को हुनु, पात चाउरिनु, घुमिनु र आकार बिग्रिने हुन्छ ।

व्यवस्थापन: रोग अवरोधक जात प्रयोग गर्नु । ०.१ % को केराथेन वा कालिक्सीन जस्ता रोगनाशक विषादीले बोट उपचार गर्ने ।

(१४) गहुंको डडुवा (*Bipolaris sorokiniana*)

लक्षण: पातमा खैरा थोप्ला देखिन्छन् पछि यिनीहरु दुङ्गा जस्ता देखिन्छन् यी धब्बालाई पहेलो घेराले ढाक्छ साना पहेला अण्डाकार धब्बाहरु एकापसमा जोडिन्छन । गाडा खैरा धब्बाहरु विभिन्न आकार प्रकारमा पाईन्छ । संक्रमित पातहरु डड्छन् र सुक्छन् ।

व्यवस्थापन: स्वस्थ बीउ रोप्ने । रोग अवरोधक जात लगाउने । क्याप्टान ३ ग्रा/.के.जी का दरले बीउ उपचार गर्ने । टिल्ट बिषादीले उपचार गर्ने ।

(१५) कांक्रा फर्सिको सिते दुसी रोग (Dowry mildew of cucurbits)

Pseudoperonospora cubensis

लक्षण: पहिले पातको माथिल्लो सतहमा भाइरसको रोगले जस्तो पात खुस्चने हुन्छ र धब्बाहरु पहेला रंगको केही उठेका जस्ता देखिन्छन् । पातको तल्लो सतहमा सेतो देखि धमिलो धब्बा देखिन्छ । रोगको बृद्धि संगै धब्बाहरु जोडिन्छन् पात डडेर जान्छ ।

व्यवस्थापन: बढी पानी र आद्र अवस्था रोग विस्तारको लागी अनुकूल हुने हुंदा सो समय छलि छिटो रोप्ने । सिफारिस बमोजिमको मलखाद राख्ने । घना बिरुवा नराख्ने पातको माथी पानी नजम्ने गरी सिंचाई दिने । डाइयेन M 45 विषादी २ ग्राम प्रति ली पानीमा राखी छर्ने । डाइमेथोमर्फ ५०% डब्लुपी १.५ ग्राम प्रतिलिटर पानी वा साइमोजेनिल ५०% डब्लुपी २ ग्राम प्रतिलिटर पानीका दरले छर्ने ।

(१६) काँज्रा फर्सिको खराने रोग (Powdery mildew of cucurbits) *Erysiphe cichoracearum*

लक्षण: पातको माथिल्लो सतहमा सानो सेता देखी खैरा थोप्ला पातको माथिल्लो सतह र लहरामा देखिन्छन । यी धब्बाहरु बढ्दै जान्छन र संपुर्ण खण्ड नै धुलो छरे जस्तो सेतो हुन्छ । धेरै आक्रमण भएमा पात, फूल मर्ने भर्ने हुन्छ । फल नलाग्ने, कम लाग्ने वा लागेका फलहरु पनि विकृत हुने राम्रो नबढ्ने हुन्छ ।

बाली: लहरे तरकारीहरु

व्यवस्थापन : खेतको सरसफाई । स्प्रिङकलर सिंचाई गर्ने । क्याराथेन १ मि.लि. प्रति लि. पानीमा मिसाई छर्ने । हेवजाकोनाजोल ५% एसपी १.५ एम .एल. प्रति लिटर पानीको दरले छर्ने ।

(१७) गन्हाउने पोके वा वन्ट रोग (Bunt or stinking smut) *Tilletia caries*, *T. foetida*

वाली: गहु

लक्षण: रोगी बाला गाढा हरियो हुन्छ । रोगी बाला कृहिएको माछा जस्तो गन्हाउछ । रोगी दाना नरम कालो च्याप च्याप लाग्ने पदार्थले भरेको हुन्छ ।

व्यवस्थापन: ०.३ % कपरसल्फेट वा ०.२ % भाइटाभेक्सले बीउ उपचार गर्ने । रोग अवरोध जात प्रयोग गर्ने ।

(१८) पछौटे इट्वा रोग (late blight) (*Phytophthora infestans*)

वाली: आलु, टमाटर आदि ।

लक्षण: पातको टुप्पो वा किनारामा भिजेको जस्तो फुस्रो हरियो दाग देखिन्छ । पछि, खैरो कालो हुन्छ । पातको तल्लो सतहमा सेतो वा खैरो दुसी देखिन्छ । रोग लागेको आलुको दाना खैरोदेखि बैजनी रंगको हुन्छ । भित्र कुहिएर खैरो हुन्छ ।

व्यवस्थापन : स्वस्थ बीउ रोप्ने । रोग लागेको आलुको दाना र बिरुवा अवशेष हटाउने । रोग अवरोधक जातहरू (जनक देव (Kufri Jyoti, NPI 106, 108, CFJ) लगाउने । रोगनाशक विषादी Dithane M 45, Dithane z 78, Blitox 50) को ०.०१% १५-१५ दिन बिराएर छर्ने । डाइमेथोमर्क ५०% डब्लुपी १.५ ग्राम वा फेनामिडन १० % मेल्कोजेव ५०% डब्लुपी ३ ग्राम प्रति लिटर वा साइमोजेनियल ८% म्यात्कोजेव ६४ प्रतिशत डब्लुपी २ ग्राम वा मेटालेक्सील ८% म्यात्कोजेव ६४% डब्लुपी २ ग्राम प्रति लिटर पानीको दरले प्रयोग गर्ने । प्रतिकुल मौसम भएमा दैहिक विषादी र सुरक्षात्मक विषादी आलो पालो गरेर छर्नाले धेरै प्रभावकारी असर दिन्छ ।

(११) ऐजेरु (Wart) (*Synchytrium endobioticum*)

वाली : आलु ।

लक्षण: डाँठ वा आलुको आँख्लामा अस्वाभाविक वृद्धि भई ऐजेरुमा परिणत हुन्छ । पुरै आलुको बाहिरी सतहमा ऐजेरुहरु देखिन्छन् । पछि ऐजेरु कालो हुन्छ र अन्य जीवाणुहरुको आक्रमणले गर्दा आलु कुहिन्छ ।

व्यवस्थापन: स्वस्थ आलुको बीउ रोप्ने । कुफ्री ज्योति, एन पी आई १०६ वा एन पी आई १०८ जस्ता रोग अवरोधक आलुका जातहरुको खेती गर्ने ।

(२०) आलुको खोष्टे रोग (Black scurf) *Rhizoctonia solani*

लक्षण: यो रोग एक प्रकारको दुशीको संक्रमणले लाग्छ, यो दुशीका जिवाणुहरू माटोमा रहेका हुन्छन् । यदि बिरुवा टुसाउने समयमा नै संक्रमण भएमा काण्डमा रातो खैरो दाग लागेर बिरुवा मर्छ । यदि बोट छिप्पिई सकेपछि संक्रमण भएमा पात, डाँठ, जरा वा आलुमा रातो वा कालो खैरो धब्बा देखिन्छ । यस्ता धब्बा भएका आलुको गुणस्तर न्यून रहन्छ ।

व्यवस्थापन: घुम्ती बाली लगाउने । आलु धेरै पुरेर नरोप्ने । विस्तारै माटो चढाउदै जान । शुरुको अवस्थामा बढि सिंचाई नगर्ने, स्वस्थ बीउ रोप्ने ।

(२१) खैरो चक्की (Brown rot) *Ralstonia solanacearum*

वाली: आलु ।

लक्षण: बिरुवा ओइलिन, पुडको हुनु, र पहेलिन आलु दाना भित्र खैरो चक्र बन्नु । आलुको बोकामा रंग उड्नु । आलुको दाना थिच्दा व्याक्टेरिया भएको खैरो सेतो पिप समानको उज निस्कन्छ ।

व्यवस्थापन: स्वस्थ आलुको बीउ रोप्ने । आलुको बीउ रोप्नु अघि ०.०२ % को स्ट्रेप्टोमाइसिन भोलमा डुबाउने । अन्न बालीका समावेश भएको घुम्ती बाली चक्र अपनाउने । रोगी बाली चक्र अपनाउने । रोगी आलु र बोटहरुलाई जलाई नाश गर्ने ।

(२२) क्यान्कर (Canker) (*Xanthomonas campestris* pv. *citri*)

वाली: सुन्तला जात फलफूल ।

लक्षण: पातमा, हाँगामा, काँडामा, फलमा सानो गोलो, पारदर्शी दागहरु देखिन्छन् । दाग अलिक उठ्छ र खैरो हुन्छ । केन्द्र विन्दुमा दाग फाट्छ । दागले खस्रो कचौराको रुपमा लिन्छ ।

व्यवस्थापन: स्वस्थ बिरुवा लगाउने । रोग लागेको भाग काँटछाँट गर्ने । नियमित रुपमा Bordeaux mixture २ % छर्ने । रोग अवरोधक जातको सुन्तलाको वाली लगाउने ।

(२३) गुँद निस्कने रोग (Gummosis) *Phytophthora* spp.

वाली: फलफूलहरु ।

लक्षण: रोग लागेको भागबाट गुँद निस्कन्छ । बोक्रा वा हाँगा चर्किन्छ र सुक्छ । चर्केको भागबाट गुँद निस्कन्छ । रोग लागेको जरा कुहिन्छ । फल भर्छ र मसिनो हाँगाहरु सुक्छ ।

व्यवस्थापन: "लिफ माइनर" कीरा नियन्त्रण गर्न कीटनाशक विषादी छन् । रोग लागेको भाग काँटछाँट गर्ने । गुँद निस्केको भागको वरिपरी खुर्केर सफा गर्ने । घाउमा बोर्डो लेप लगाउने । पानी निकासको राम्रो प्रबन्ध गर्ने । नियमित रुपमा बोर्डोमिक्चर १ % छन् । प्रांगारिक मलसंग संतुलित रासायनिक मल प्रयोग गर्ने ।

(२४) धूलो ढुँसो रोग (Powdery mildew) (*Oidium* spp)

वाली: सुन्तलाजात फलफूल ।

लक्षण: नयाँ पालुवाको कलिलो भागमा आक्रमण हुन्छ । पात, कोपिला, कलिलो फल सेतो ढुसीले ढाक्छ । पात र चिचिला भर्छन् ।

व्यवस्थापन: हिँउदमा रोग लागेको भाग काँटछाँट गर्ने । बोर्डोमिक्स्चर १ % छर्ने । रोगनाशक विषादी जस्तै ०.१ % को बेन्लेटले उपचार गर्ने ।

(२५) फल हरियो नै रहने रोग (Greening) *Liberobacter siaticum*

वाली: सुन्तलाजात फलफूल ।

लक्षण: जिन्कको कमीले हुनेजस्तो पात पहेलिनै लक्षण देखा पर्छ । पातको नसा पनि पहेलिनन्छ । पातको आकार घट्छ । दुई आँख्लाको दुरी छोटो हुन्छ । रुख भ्वाडी जस्तो देखिन्छ । टुप्पोबाट सुक्दै आउछ । फल पाक्ने बेलामा पनि हरियो नै रहन्छ ।

व्यवस्थापन: स्वस्थ बिरुवा रोप्ने । रोगी बिरुवा एक ठाउबाट अर्को ठाउं जान नदिने । रोग बाहक कीरा (*Diaphorina citri*) नियन्त्रण गर्न कीटनाशक बिषादी छर्ने । रोग सहन सक्ने जातको बिरुवामा कलमी गर्ने ।

(२६) सेते रोग *Albugo candida*

वाली: कृसीफेरी वर्गका वाली ।

लक्षण: यो रोग एक प्रकारको दुशीबाट लाग्ने रोग हो । यो रोगले तोरी, रायो वालीमा बढी आक्रमण गरेको पाइएको छ । दुसीले विरुवाको जरा बाहेक सबै भागमा संक्रमण गर्दछ । संक्रमण पछि विरुवाको पात, ठाउँ, मुना आदिमा सेतो उठेको गिर्खा देखिन्छ । यी गिर्खाहरु एकापसमा जोडिन्छन् र विरुवाको मुना, फूल लगायतका खण्डमा रोगी धब्बाको थुप्रो बन्छ । विरुवा बढ्ने, फल्ने गति रोकिन्छ । विरुवाको कलिलो अवस्थामा संक्रमण भएमा विरुवामा बृद्धि विकास पुरै रोकिन्छ ।

व्यवस्थापन: खेत वारीको सरसफाई गर्ने । स्वस्थ बीउ रोप्ने । सामान्य संक्रमण भएमा डाइथेन M 45 छर्ने । रोगको अनुगमन गर्दै रहने बढी संक्रमण भएमा मेटाल्याक्जिल किनोक्सिल १ ग्रा. प्रति लिटर पानीमा राखी छर्ने ।

(२७) कालो सडन (Black rot)

वाली: वन्दा लगायत काउली वर्ग ।

लक्षण: यो रोग एक प्रकारको व्याक्टेरियाको संक्रमण बाट लाग्ने रोग हो । संक्रमण पछि पातको छेउतिको खण्डमा पहेलो हुदै जान्छ । पातको छेउबाट मुख्य नसातर्फ पहेलिदै अंग्रेजी अक्षर भी आकारको रुप लिन्छ । पात दोब्रिन्छ, पहेलो भएको खण्डमा पातको नशा कालो हुन्छ , रोग बढ्दै जाँदा पात सुक्ने भर्ने, वोटको वृद्धि नहुने हुन्छ ।

व्यवस्थापन: खेतको सरसफाई गर्ने । स्वस्थ बीउ रोप्ने । ३ वर्ष सम्म वाली चक्र अपनाउने । स्ट्रेप्टोमाइसिन १००-२०० ppm छर्ने ।

(२८) अल्टरनारिया पात थोप्ले रोग (Alternaria leafspot)

(*Alternaria brassicola*)(*A. brassicae*)

वाली: काउली वर्ग तरकारी, तोरी, रायो, मुला आदि ।

लक्षण: लक्षण गाढा रंगको सानो थोप्लाबाट शुरु हुन्छ । पछि गोलो दागमा परिणत हुन्छ । दागको केन्द्र विन्दुमा नीलो फंगसको ढुसी देखा पर्छ । दागमा गोलो घेराहरु बन्छन् । काउलीमा पानीले भिजेको जस्तो दाग हुन्छ ।

व्यवस्थापन: थाइराम वा बेन्लेटद्वारा बीउ उपचार गर्ने । रोगनाशक विषादी १५ दिनको अन्तरमा छर्ने (Dithane M 45, benlate, Difolatan 0.2 %) । रोग लागेको पात पतिङ्गर नष्ट गर्ने ।

(२९) वेर्ना कुहिले रोग Damping off (*Pythium spp*)(*Fusarium spp.etc*)

वाली: विशेष गरी नर्सरी राख्ने तरकारी वालीहरु ।

लक्षण: वेर्ना जमिन माथि आउन अगाडि रोग लागेमा बोट माटो भित्रै मर्छ । वेर्ना हुर्किसकेपछि रोग लागेमा वेर्ना ढल्छ । जमिन नगिचको भाग खुम्चिन्छ । वेर्ना ओइलाउछ र मर्छ ।

व्यवस्थापन: ०.०५% को थाइराम वा क्याप्टानले बीउ उपचार गर्ने । बाक्लो बीउ नछर्ने । व्याडमा पानीको राम्रो निकास प्रबन्ध गर्ने । पानी नजम्ने खालको माटोको छनोट गर्ने । राम्रोसंग पाकेको प्रांगरिक मल प्रयोग गर्ने । थोरै थोरै धेरै पटक पानी लाग्ने । ०.२ -०.०५ % को थाईराम वा क्याप्टान वा पि सि यम वि ले माटो उपचार गर्ने ।

(३०) काउली प्रजाती गाढेरोग (Club root - *Plasmodiophora brassicae*)

लक्षण: यो रोगले विरुवाको नर्सरी देखि टिप्ने बेलासम्म आक्रमण गर्न सक्ने भएकोले जति पहिले आक्रमण भयो उति बढि हानीकारक देखिन्छ। रोगको संक्रमण पछि, बोटहरु घामको प्रकाशमा ओइलाउने तर साँझ विहान स्वस्थ जस्तै लक्षण देखिन्छन्। १, २ हप्ता सम्म यस्तो लक्षण देखिन्छ। यस्ता विरुवा उखलेर हेर्दा जरामा गाँठो देखिन्छन्।

व्यवस्थापन: खेतको सरसफाई संक्रमित विरुवा र तीनका अवशेष जलाई दिने। माटोको अम्लियपन तटस्थ तिर ल्याउन कृषि चुनको प्रयोग गर्ने। घुम्टि बाली लगाउने। प्रसस्त प्राङ्गरिक मल राखेर विरुवा रोप्ने। रासायनिक विषादीको रुपमा नेविजिन १० किलो प्रति रोपनी माटोमा मिसाई रोप्ने। वा सोही विषादी २ ग्राम प्रति बोटको दरले वेर्ना सार्ने प्वालमा राखी विरुवा रोप्ने।

(३१) काउली प्रजातीको सिते दुसी रोग Downy mildew of crucifers

(*Peronospora parasitica*)

लक्षण: पातको पछिल्लो सतहमा खैरो बैजनी धब्बा देखिन्छ। पात डड्ने, बृद्धि रोकिने बोट कमजोर हुने हुन्छ।

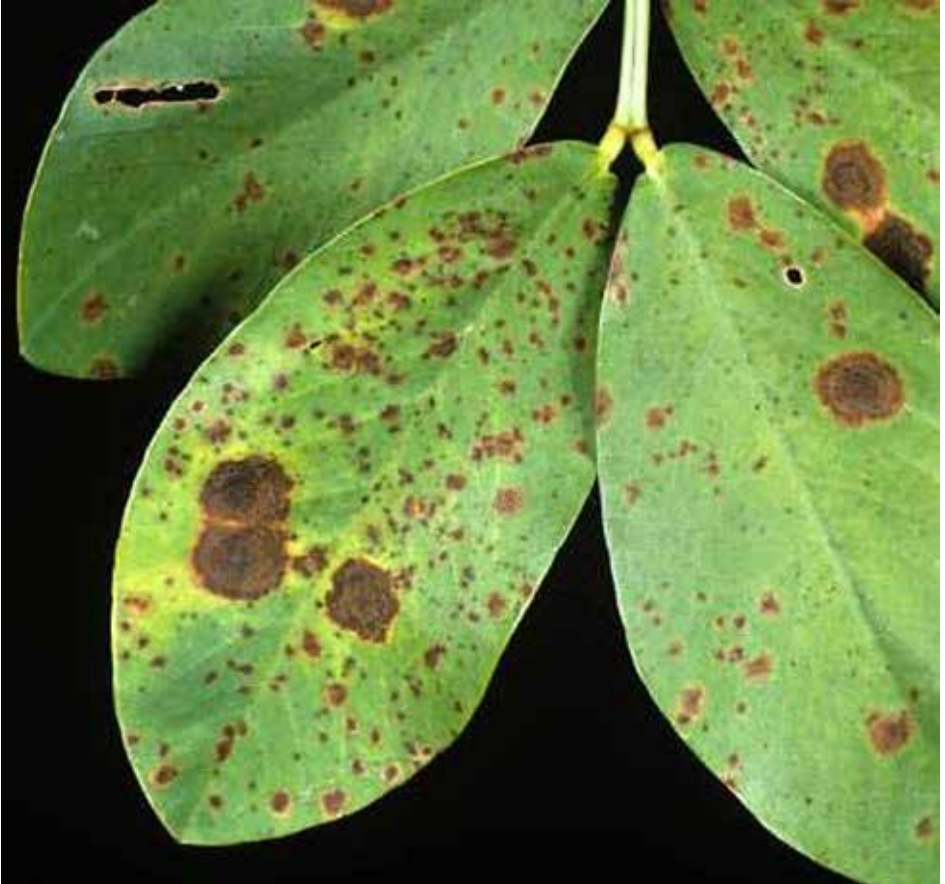
व्यवस्थापन: रोग लागेको पात पतिङ्गर नष्ट गर्ने। खेत बारीको सरसफाई गर्ने। घुम्ती बाली लगाउने। स्वास्थ्य बीउ रोप्ने। डाइथेन एम ४५ विषादी २ ग्राम /ली पानीमा मिसाई छर्ने। अन्य विषादी काँक्रा फर्सीको सिते दुसी रोगको जस्तो गर्ने।

(३२) बदामको टिक्का रोग Leaf spots of groundnut (*Cercosporium personatum*), (*Cercospora arachidicola*)

लक्षण: लक्षण पातको माथिल्लो सतहमा फुस्रो दागवाट शुरु हुन्छ। पछि, सबै हरियो भागमा फैलिन्छ। थोप्ला हरु गोला वा विभिन्न आकारमा हुन्छन्। थोप्लामा पहेँलो घेरामा फंगसको जीवाणुहरु देखिन्छन्।

व्यवस्थापन: ०.२ % डाइथेन यम M ४५ वा डाइथेन जेड ७८ वा ०.०१ % बेन्लेट जस्ता रोगनाशक बिषादी १५- १५ दिनको अन्तरमा छर्ने।

(३३) डाठ कुहिने रोग (Sclerotinia Stalk Rot)(*Sclerotinia sclerotiorum*)

क्षति गर्ने वाली: काउली वर्ग तरकारी

लक्षण: जमिनको सतहमा डाठमा पानीले भिजेको जस्तो साना खैरा रंगका दागहरु देखा पदछन् । डाठको चारैतिर सेतो धागो वा जाली जस्तो दुसी उम्रेर घेरा पाई जान्छ । अनुकुल मौसम (सापेक्षित आर्द्रता वढी र तापक्रम १५-२० डिग्रि से.) वढ्दै जांदा डाठको माथिल्लो भागतिर पनि सेतो दुसी देखिन थाल्छ र विस्तारै डाठ कुहिन थाल्छ । डाठको भित्री भागमा काला गिर्खाहरु देखिन्छन् । यो रोगको प्रकोप वढ्दै जांदा पातहरु ओईलाउने र वोट नै मर्ने हुन्छ ।

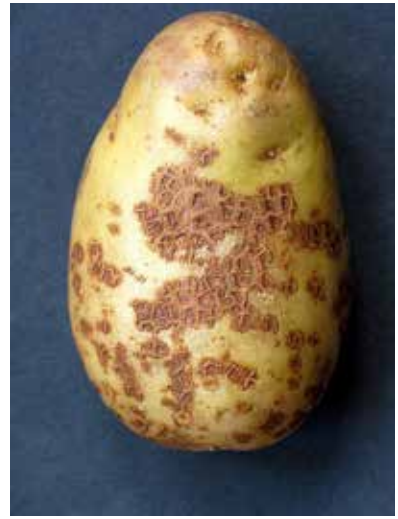
व्यवस्थापन: रोगको प्रकोप देखिएका ठाउंमा वाली चक्र अपनाउनमा अन्न वाली (खास गरी धान वाली) संग तिन वर्ष लामो वाली चक्र अपनाउने, पाकेको गोवरमल वा कम्पोष्ट मल प्रयोग गर्ने , सोलराईजेसन गर्ने, रोग लागेको वोटविरुवा खेतवारीवाट उखेलेर जलाई नष्ट गर्ने, सफा र स्वस्थ विउ मात्र प्रयोग गर्ने , रोग ग्रस्त खेतवारमा कमसेकम एक महिनासम्म पानी जमाई राख्ने, विषादी प्रयोग नगरी नहुने अवस्था भएमा, रोगको प्रकोप कम गर्न वेभिष्टीन विषादी २ ग्राम (आधा चम्चा) १ लिटर पानीमा मिसाई बनाएको भोल रोग लागेको ठाउं भिज्ने गरि १५ दिनको फरकमा छर्ने ।

(३४) आलुको धुले दाद (Powdery Scab - *Spongospora subterranea*)

लक्षण: आलुको दानामा यसको विशेष असर पर्दछ । सुरुमा कलिलो आलुको वोक्रामा सानो, गोलो अलि उठेको हलुका खैरो दागहरु देखापर्दछन् । केही दिनपछि ती दागहरु ठूलो हुन थाल्दछन् र छिपिईसकेपछि ती दागहरु फुटी वरीपरि उफ्केको पाप्रा जस्तो देखिन्छ । त्यसभित्र खैरो कालो धुलो जस्ता ढुसीहरु देखिन्छन् । आलुको गुदीलाई भने यसले खासै नोक्सानी गर्दैन । माटोमा चिस्यान ज्यादा भएमा यी दाद ठूला भै ससाना ऐजेरु जस्ता देखिन्छन् । कहिले काही यो रोग जरामा पनि स(साना गांठाको रूपमा देखापर्दछ र पछि कालो भएर जान्छ । धेरै वर्षा हुने, पानीको निकास राम्ररी नभएको ठाउँ र आर्द्र मौसम भएको वेला यो रोगको प्रकोप बढ्दछ ।

व्यवस्थापन: अन्न वाली तथा दालहनवाली वा तेलवाली संग लामो समयको (कम्तमा घ वर्षको) वाली चक्र अपनाउने । रोग नलागेको वीउ आलुको प्रयोग गर्ने । पानीको निकासको राम्रो व्यवस्था मिलाउने । फर्मलडिहाइडको ४ प्रतिशत भोलमा ५ मिनेट सम्म वीउ आलुलाई डुवाएर उपचार गरेको वीउ रोप्ने ।

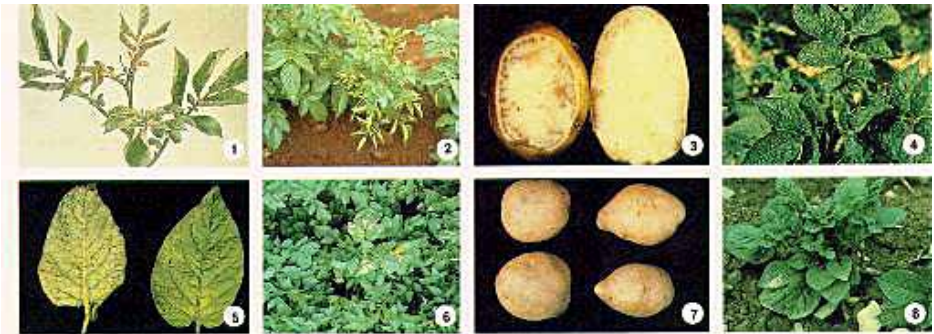

(३५) आलुमा लाग्ने भाईरस रोगहरू (Viral diseases)

परिचय: आलु बालीमा २५ भन्दा बढी किसिमका भाइरसहरू लाग्दछन् । नेपालमा भाइरस एक्स, वाई, ए, एम, एस र पात दोब्रिने (PVLR) भाइरसहरूको आलु बालीलाई सताएको पाइन्छ । आलुको साथै गोलभेंडा र अन्य सोलानेसी परिवार अर्न्तगत पर्ने सबै बालीहरूलाई यसले नोक्सानी पुऱ्याउँदछ ।

लक्षण:

- (क) पात दोब्रिने (PLRV): यसमा सबैभन्दा पहिले बिरुवाको माथिल्लो भागका पातहरू फर्किएर दोब्रिन्छन् । पातको सतह बाक्लो र कडा हुन्छ । रोगी बोटहरू नबढ्ने नभाँगिने र पहेँलिएर जान्छन् । पातका किनाराहरू फिक्का रातो देखिन्छन् ।
- (ख) हलुका मोजाइक (Mild Mosaic, PVX, PVM, PVS): विभिन्न भाइरसहरूबाट मोजाइकका लक्षणहरू देखा पर्दछन् । पातमा नसाहरूको बीच भाग कतै हलुका रंग कतै गाढा हरियो रंगका भई छिरविरे रंगका बन्दछन् । पात गुटमुटिन पनि सक्दछ र कुनै जातमा टुप्पाहरू सुक्न पनि सक्दछ ।
- (ग) कडा मोजाइक (Severe Mosaic -PVY and PVA): भाइरस ए वा भाईरस वाई र भाईरस ए को संयुक्त आक्रमणबाट कडा मोजाइकका लक्षणहरू देखिन्छन् । बोटहरू धेरै साना हुने, पातको स्वरूप विग्रने वा खुम्चने र पातको रंग छिरविरे हुने हुन्छ । पातको सतह खस्रो वा नमिलेको हुन्छ ।
- (घ) औकुवा मोजाइक (Aucuba Mosaic): यसमा रोगी बोटको पातमा विभिन्न किसिमका बुट्टामा पहेँला दागहरू साना वा ठूला दागको रूपमा फैलिएको हुन्छन्, कहिले कांही पूरा पत्र नै पहेँलिएको हुन्छ । औकुवा लाही कीरालाई भाइरसको प्रमुख संवाहक (Vector) मानिन्छ । यी वाहेक लिफल हयर, सेतो भिगां, थ्रिप्स आदि कीरा पनि भाइरसका संवाहकहरू हुन । हात, औजार र अन्य सामानहरूबाट पनि

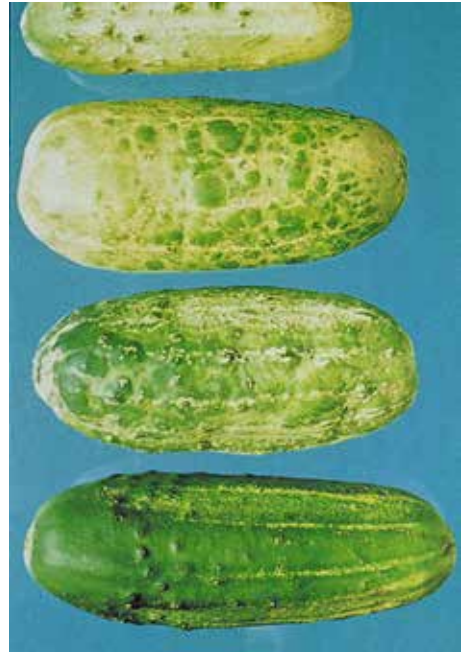
भाइरसका विषाणुहरु प्रसारण हुन्छन् ।बढी आर्द्रता र चिस्यान भएको अवस्थामा यी भाइरसहरु सक्रिय हुन्छन् । वातावरणमा १८-२२ डिग्री से. तापक्रम हुंदा यिनीहरुले आलुबालीलाई बढी नोक्सान पुऱ्याउंदछन् ।

व्यवस्थापन: भाइरस रोग नलागेको आलुको बीउ मात्र प्रयोग गर्ने । बीउ आलु उत्पादन गर्ने खेतवाट भाइरस लागेका बोटहरु उखेलेर हटाउने र जलाउने । आलु बारी वरीपरीका भ्रारपातहरु उखेलेर हटाउने । लाही कीरा वा अन्य भाइरस सार्ने कीरालाई मार्न रोगर वा मालाथियन विषादी १ मिलिलिटर प्रति लिटर पानीको दरले १५दिनको फरकमा ३ पटक सम्म वालीमा छर्कने ।

(३६) टाटेपाटे विषाणु (Cucumber mosaic virus)

लक्षणहरु: भरखरका पातहरुमा हरियो र पहेलो रंग मिसिएको धब्बाहरु देखिन्छन् । यस्तो लक्षण बढी मात्रामा नशाको वरीपरी प्रष्ट देखा पर्दछ । पुरा पातहरुको किनाराका नशाहरुवाट सुरु भै मुख्य नशासम्म अनिश्चित आकारका टाटेपाटे चिन्ह देखिन्छन् । पातहरु घुम्नेका र तलमाथि उठेका हुन्छन् । पातहरु तलतिर फर्किने र स(साना नशाहरु बीचमा उठेका हुन्छन् । बिरुवाको वृद्धि कम हुन्छ र होचा खालका देखिन्छन् । डांठ, भेट्ना तथा अन्य भागहरु पनि छोट्टा हुन्छन् । फलको आकारमा विकृति आउंदछ । लाही कीराले यी विषाणु सार्ने र फँलाउने भएकोले लाही कीराको नियन्त्रण गर्दा यसको प्रकोप कम हुन्छ ।

रोगको व्यवस्थापन: रोग नलागेको खेतबारीवाट मात्र बीउ उत्पादन गर्ने । खेतवारी वरीपरीका विषाणुयुक्त फारपातहरु तुरुन्तै उखेलेर जलाउने । रोगी बोट देखनासाथ उखेलेर जलाई दिने । धेरै प्रकारका लाहीहरुले यो रोग सार्ने भएकोले लाही कीराको नियन्त्रण गर्ने ।

(३७) प्याजी इट्टा (Purple blotch/alternaria blight) (*Alternaria porri*)

लक्षणहरु: यो रोगले विरुवाका सबै भागहरुमा आक्रमण गर्न सक्दछ । सुरुसुरुमा यसको लक्षण पातहरुमा देखा पर्दछ । सानो सेतो लाम्चो थोप्लाहरु नरम पातहरुमा देखिन्छन् । पातको टुप्पोमा सबभन्दा पहिले यो लक्षण देखा पर्दछ । विस्तारै यी थोप्लाहरु पातदेखि तलतिरका भागहरुमा पनि फैलिदै जान्छन् । यी थोप्लाहरु मिसिएर ठुला धव्वाहरु बन्दछन् । रोग छिप्टिप्टि जाँदा पात र डाँठहरु घुमाउरो परेका देखिन्छन् । पछि पातहरु जम्मै डढेर सकिन्छन् । गानोमा पनि रोग फैलिदै जान्छ । गानोमा चारैतिर रातो पहेंलो पानी निस्कन्छ र सड्न थाल्दछ । रोगी बोटहरुमा फुल फुल्दैन ।

व्यवस्थापन: २-३ वर्ष सम्मको घुम्ती बाली प्रणाली अपनाउने । बाली चक्रमा गानो बालीको सट्टा अन्नवाली, कोसेवाली वा काउली बालीहरु लगाउने । पुराना घांसपातका ठुटाहरु, फारपातहरु बटूलेर जलाउने । रोग लागेका प्याजका गानाहरु भण्डारण नगर्ने । पछ्याटे बालीमा यो रोग बढी लाग्ने भएकोले रोग छल्लको लागी बाली छिटो लगाउने । थाइराम विषादी २ ग्राम प्रति किलो बिउका दरले मिसाएर बीउ उपचार गर्ने । टेबुकोनाजल २५.९% इ.सी. । ०.७५ मिलि वा डाइफेनोकोनाजोल २५% इसी १ मिलि/लिट्र पानीको दरले छर्ने ।

